

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Η ΣΙΟΔΟΥ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

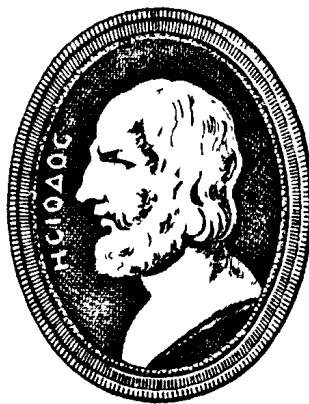
Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α .

THE
LIBRARY
OF THE
MUSEUM OF
ART AND
ARCHITECTURE
OF THE
UNIVERSITY OF
CHICAGO

ΗΣΙΟΔΟΥ
ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ

HESIODI
ASCRAEI
OPERA OMNIA

EX REGIO PARMENSI TYPOGRAPHIO

ANNO CIOCCCLXXXV

PRAESIDVM LICENTIA.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α .

- Μ**ουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰεΐειν,
Αἰθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζαθέον τε,
Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἀπαλοῖσιν
Ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος,
5 Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χεῖρα Περμησσοῖο,
Ἡ' Ἰπσουκρήνης, ἥ Οἰμειῶς Ζαθέοιο,
Ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
Καλοὺς, ἡμερόεντας· ἐπερῥέωσαντο δὲ ποσσίν·
Εὐθὺς ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἡέρι πολλῇ,
10 Εὐνύχιαι σφείχον, περικαλλέα ὅσσαν ἰεῖσαι,
Ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργεῖην, χρυσεόισι πεδίλοις ἐμβεβαῦϊαν,
Κούρην τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
15 Ἡδὲ Ποσειδάωνα γαίήσχον, ἐννοσίγαιον,
Καὶ Θέμιν αἰδοῖν, ἐλικοξέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,

- Ηΐον τε χρυσοστέφανον, καλήν τε Διώνην,
 Ηώ τ', Ηέλιόν τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
 Λητώ τε, Γάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
 20 Γαίαν τ', Ωκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν,
 Ἄλλων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἔόντων.
 Αἱ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλήν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν,
 Ἀΐνας ποιμαίνονθ' Ἐλικῶνος ὑπὸ Ζαθέοιο.
 Τόνδε δέ με πρῶτισία θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν,
 25 Μοῦσαι Οὐλυμπιάδες κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Ποιμένες ἀγραυλοὶ, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
 Ἰδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
 Ἰδμεν δ' εὖτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.
 Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι,
 30 Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον,
 Δρέψασθαι θηητόν. ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
 Θείην, ὥς τε κλύοιμι τὰ τ' ἐσσόμενα, πρὸ τ' ἐόντα.
 Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἑόντων,
 Σφαῖς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀείδειν.
 35 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην;
 Τύνη, Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
 Ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Οὐλύμπου,
 Εἰρεῦσαι, τὰ τ' ἐόντα, τὰ τ' ἐσσόμενα, πρὸ τ' ἐόλγα,
 Φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ

- 40 Ἐκ σπομάτων ἡδεῖα. γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
 Ζηγὸς ἐριγδούποιο θεῶν ὀπὶ λειριέσση
 Σκιδναμένη. ἤχεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Οὔλυμπου,
 Δώματα ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὄσσαν-εἶσαι,
 Θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
- 45 Ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρυς ἔτικλον,
 Οἷτ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες ἐάων.
 Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Ἀρχόμεναί δ' ὕμνευσι θεαί, λήγουσαί τ' ἀοιδῆς,
 Οὔσων φέρτατός ἐσσι θεῶν, κράτει τε μέγιστος.
- 50 Ἀΐθις δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων
 Ὑμνεύσαι, τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Οὔλυμπου,
 Μῦσαι Οὔλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα
 Μνημοσύνη, γουνῶσιν Ἐλευθῆρος μεδέουσα,
- 55 Ληημοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων.
 Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητιέτα Ζεὺς,
 Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνῆαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὦραι
 Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἥματα πόλλ' ἐτελέσθη,
- 60 Ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κούρας ὁμόφρονας, ἥσιν ἀοιδῇ
 Μέμβλεται, ἐν σιθήεσσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
 Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Οὔλυμπου,

- Εὐθά σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 Πὰρ δ' αὐτῆς Χάριτες, καὶ Ἰμερος οἰκί' ἔχουσιν,
 65 Εὐ θαλήης· ἐρατὴν δὲ διὰ σλόμα ὄσσαν ἰεῖσαι,
 Μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἦθεα κεδνὰ
 Αἰθανάτων κλείουσιν, ἐπῆρατον ὄσσαν ἰεῖσαι.
 Αἱ τότ' ἴσαν πρὸς Οὐλυμπον ἀγαλλόμεναι ὅπῃ καλῇ,
 Ἀμβροσίη μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 70 Ὑμνεύσαις· ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπὸ δῶπος ὀρώρει,
 Νεισομένων πατέρ' εἰς ὄν. ὁ δ' οὐρανόω ἐμβασιλεύει,
 Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἥδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον. εὐ δὲ ἕκασθα
 Αἰθανάτοις διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμᾶς.
 75 Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι, ἀείδον ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Εὐνέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαῦται,
 Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλεια τε, Μελομένη τε,
 Τερψιχόρη τ', Εἰρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ'. ἡ δὲ προφερεστιάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 80 Ἡ μὲν γὰρ βασιλεύουσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
 Οὔτινα τιμήσουσι Διὸς κούραι μεγάλοιο,
 Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖουσιν ἑέρσην,
 Τῷ δ' ἔπε' ἐκ σλόματος ῥεῖ μείλιχα· οἱ δὲ νῦ λαοὶ
 85 Πάντες ἐς αὐτὸν ὀρώσι διακρίνοντα θέμιστας

- Ἰθείησι δίκησιν. ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
 Αἰψά τε καὶ μέγα νείκος ἐπισημένως κατέπαυσε.
 Τούνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὐνεκα λαοῖς
 Βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετὰτροπα ἔργα τελέευσι
 90 Ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὥς, ἰλάσκονται
 Αἰδοῖ μιλυχίη, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.
 Οἶα τοι Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκῆβόλου Ἀπόλλωνος
 95 Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί,
 Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ὁ δ' ὄλβιος ὅληνα Μοῦσαι
 Φιλεῦνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδὴ.
 Εἰ γὰρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδεῖ θυμῷ
 Ἀζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
 100 Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
 Ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς οἳ Ὀλύμπῳ ἐχουσιν,
 Αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
 Μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
 Χαίρετε τέκνα Διὸς, δότε δ' ἡμερόεσσαν αἰοιδῇν.
 105 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἑόντων,
 Οἳ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀσπερόεντος,
 Νυκτὸς καὶ δνοφερῆς, οὗς δ' ἄλμυρός ἔτρεφε Πόντος·
 Εἵπατε δ' ὥς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,

- Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπείριτος οἶδματι θύων,
 110 Ἀστὲρα τε λαμπετόωντα, καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεύων,
 Οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων.
 Ὡς τ' ἄφρονος δάσσαντο, καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
 Ἡδὲ καὶ ὡς ταπρῶτα πολὺπλυχον ἔσχατον Ὀλύμπου.
 Ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι ὀλύμπεια δώματ' ἔχουσιν,
 115 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ' ὅ, τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.
 Ἦτοί μιν πρῶτιστ' Ἄλφειος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' εὐρύσπερος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, αἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης,
 120 Ἠλ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσιμελής, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
 Δάμναται ἐν δῆθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
 Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβός τε μέλαινα τε Νύξ ἐγένοντο.
 Νυκλὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο.
 125 Οὓς τέκε κυσσαμένη, Ἐρέδει φιλότῃ μιγείσας.
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτῃ,
 Ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γείνατο δ' οὐρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους
 130 Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὐρεα βηστήεντα.
 Ἡ δὲ καὶ ἀτρυγέτον Πέλαγος τέκεν οἶδματι θύων,

- Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφίμερου. αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα, τέκ' Ωκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖόν τε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπετόν τε,
 135 Θαῖάν τε, Ρεῖαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε,
 Φοῖβην τε χρυσοστέφανον, Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
 Τοὺς δὲ μέθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Δεινότατος παίδων. θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβειον ἦτορ ἐχούλας,
 140 Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἀῖγην ὀβριμόθυμον.
 Οἱ Ζηνὶ βροντὴν τ' ἔδωσαν, τεύξάν τε κεραυνόν.
 Οἱ δὴ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐπέκειτο μετώπῳ.
 Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρα σφέων
 145 Κυκλοτερὲς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ.
 Ἴσχυς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί,
 Κοτλός τε, Βριάρεώς τε, Γύης θ', ὑπερῆφανα τέκνα.
 150 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσσοντο
 Ἀπλάστοι· κεφαλαὶ δὲ ἐκάστω πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ἐπὶ σίβαρσιν μέλεσσιν.
 Ἴσχυς δ' ἀπλάτος, κρατερὴ, μέγανω ἐπὶ εἶδει.
 Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,

- 155 Δεινότατοι παίδων, σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῇ
 Ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
 Πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίσκε,
 Γαίης ἐν κευθμῶνι· κακῷ δ' ἐπετέρωτο ἔργῳ
 Οὐρανός. ἡ δ' ἐντὸς στοναχίζετο Γαῖα πελώρη
- 160 Στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφρέσσατο τέχνην.
 Αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιῶν ἀδάμαντος,
 Τεύξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν.
 Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιμμένη ἦτορ.
 Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατέρος ἀτασθάλου, αἱ κ' ἐθέληε
- 165 Πείθεσθαι, πατέρος γε κακὴν τισαίμεθα λώβην
 Ὑμετέρου. πρότερος γὰρ αἰκέα μῆσατο ἔργα.
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάλλας ἔλεν δέος, οὐδὲ τις αὐτῶν
 Φθέγγατο· θαρσύνσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
 Ἀψ αὐτῖς μύθοισι προσηῦδα μητέρα κεδνὴν.
- 170 Μῆτερ, ἐγὼ κεν τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
 Ἔργον. ἐπεὶ πατέρος γε δυσωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
 Ὑμετέρου. πρότερος γὰρ αἰκέα μῆσατο ἔργα.
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
- 175 Ἀῖωπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεδήκατο πάλλα.
 Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
 Ἰμείρων φιλότητος ἐπέσχετο, καὶ ῥ' ἐτανύσθη

- Πάντη. ὃ δ' ἐκ λοχεῖο πάϊς ὠρέξατο χεῖρ
 Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην,
 180 Μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς
 Ἐσσυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
 Ἐξοπίσω. τὰ μὲν οὖτι ἐτώσια ἔκφυγε χεῖρός·
 Οὔσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
 Πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
 185 Γείνατ' Ἐρίννυς τε κρατερὰς, μεγάλους τε Γίσσας,
 Τεύχεσι λαμπομένους, δόλιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας θ' ἄς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Μῆδεά θ' ὥς τοπρεῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι,
 Κάββαλ' ἐπ' Ἡπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
 190 Ὡς φέρετ' ἀμπέλαγος πουλὺν χρόνον· ἀμφὶ δὲ λευκὸς
 Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὥρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ
 Ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
 Ἐπλετο· ἔνθεν ἔπειτα περιέρχοντον ἵκετο Κύπρον·
 Ἐκ δ' ἔειπεν αἰδοίῃ καλὴ θεός· ἀμφὶ δὲ ποίη
 195 Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδιναῖσιν ἀέξετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην,
 Ἀφρογένειάν τε θεὰν καὶ εὐστέφανον Κυθέρειαν
 Κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἀνέρες, οὐνεκ' ἐν ἀφρῷ
 Θρέφθη· ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις·
 Κυπρογένειαν δ', ὅτι γένητο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 200 Ἡδὲ φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.

Τῇ δ' Ἐρὸς ὠμάρετ' ἔσπετο καλὸς
 Γεινομένη ταπρῶτα, θεῶν τ' ἐς φύλον ἰούσῃ.
 Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἥ δὲ λέλογχε
 Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,

205 Παρθενίους τ' ὀάρους, μειδήματα τ' ἐξαπάτας τε,
 Τέρψιν τε γλυκερὴν, φιλότητά τε, μειλιχίην τε.

Τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπὶ κλησιν καλέεσκεν,
 Παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανός, οὗς τέκεν αὐτός.
 Φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι

210 Ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.

Νύξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
 Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ὑΰωνον, ἔτικτε δὲ φύλον Οὐνείρων·
 Οὐ τιμὴ κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή.

Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Οἰζὺν ἀλγινόεσαν.

215 Ἐσπερίδας δ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
 Χρύσεα καλὰ μέλουσι, φέροντά τε δένδρεα καρπὸν·
 Καὶ Μοίρας καὶ Κηρας ἐγείνατο ὑπερσσοίνους,
 Κλωθώ τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἀΐτωπον· αἵτε βροτοῖσι
 Γεινομένοισι διδούσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,

220 Αἵ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παρὰ βασιλίας ἐφέπουσαι
 Οὐδέποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
 Πρὶν γ' ἀπὸ τῷ δώσωσι κακὴν ὅπιν ὅς τις ἀμάρετ'.
 Τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,

- Νύξ ὀλοή· μέλα τήνδ' Ἀπώατην τέκε καὶ Φιλότηϊα,
 225 Γῆρας τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
 Λήθην τε, Λιμόν τε, καὶ Ἀλγεα δακρυόεντα,
 Ὑσμίνας τε, Φόβους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκλασίας τε,
 Νείκεά τε, ψευδέας τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
 230 Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλοισιν·
 Ὅρκον δ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπιόρκον ὁμόσση·
 Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
 Πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 235 Οὔνεκα νημερτής τε καὶ ἥπιος· οὐδὲ θεμισλέων
 Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δήνεα οἶδεν.
 Αὐτὶς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγήνορα Φόρκυν,
 Γαίῃ μισγόμενος, καὶ Κητῶ καλλιπάρηον,
 Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
 240 Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήρατα τέκνα θεάων,
 Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδος ἠυκόμοιο,
 Κούρης Ωκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο,
 Πρωτῷ τ', Εὐκράτῃ τε, Σαώ τ', Ἀμφιτρίτῃ τε,
 Εὐδώρῃ τε, Θέτις τε, Γαλήνῃ τε, Γλαύκῃ τε,
 245 Κυμοθόῃ, Σπείῳ τε, Θοῇ, Θαλίῃ τ' ἐρέεσσα,
 Καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη, καὶ Ἀΐαυῃ,

- Πασιθέη τ', Ἐρατώ τε, καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυς,
 Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
 Νησαίη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Πρωτομέδεια,
 250 Δωρίς, καὶ Πανόπη, καὶ εὐειδῆς Γαλάτεια,
 Ἰπποδόη τ' ἐρώεσσα, καὶ Ἰππονόη ῥοδόπηχυς,
 Κυμοδόκη θ', ἥ κύματ' ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
 Πνοιάς τέ ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
 Ρῆια πρηῦναι, καὶ εὖσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ·
 255 Κυμώ τ', Ἠϊόνη τε, εὐσφέφανός θ' Ἀλιμήδη,
 Γλαυκονόμη τε φιλομμειδῆς, καὶ Ποντοπόρεια,
 Λειαγόρη τε, καὶ Εὐαγόρη, καὶ Λαομέδεια,
 Πουλυνόμη τε, καὶ Αὐτονόη, καὶ Λυσιάνασσα,
 Εὐάργη τε φυήν τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἁμωμος·
 260 Καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας, δῖη τε Μενίππη·
 Νησώ τ', Εὐπώμωπη τε, Θεμισίῳ τε, Προνόη τε,
 Νημερτής θ', ἥ πατὴρ ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αὗται μὲν Νηῆος ἁμύμονος ἐξεγένοντο
 Κούραι πεντήκοντα, ἁμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαι.
 265 Θαύμας δ' Ὠκεανῶιο βαθυῤῥεΐταιο θύγατρα
 Ἠγάγετ' Ἠλέκτρην· ἥ δ' ὠκεΐαν τέκεν Ἴριν,
 Ἠϋκόμους θ' Ἀρπυΐας, Ἀελλώ τ', Ὠκυπέτην τε,
 Αἱ ῥ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται,
 Ὠκεΐης Πιερύγεσσι μεταχρόνιαι γὰρ ἱάλλον.

- 270 Φόρκυϊ δ' αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπάρης,
 Ἐκ γενετῆς πολιᾶς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
 Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι.
 Περσηδὼ τ' εὐπεπλον, Ἐνυὼ τε κροκόπεπλον,
 Γοργούς θ' αἱ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο,
 275 Ἔσχατιῇ πρὸς νυκτός· ἵν' Ἔσπεριδες λιγύφωνοι,
 Σθεινώ τε, Εὐρυάλη τε, Μέδουσά τε, λυγρὰ παθοῦσα,
 Ἡ' μὲν ἔην θνητὴ, αἱ δ' Ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω
 Αἱ δύο· τῇ δὲ μῆι παρελέξατο Κυανοχαίτης,
 Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν ἐιαρινόισι.
- 280 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
 Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανοῦ περὶ πηλᾶς
 Γεῖνεθ', ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ φίλῃσι.
 Χῶ μὲν ἀποσιλάμενος, προλιπὼν χθόνα μῆτέρα μήλων,
 285 Ἰκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει,
 Βροντὴν τε σίερωπὴν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,
 Μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίῃ Ἡρακληεῖν,
 290 Βουσί παρ' ἐλιπώδεσσι, περιρρέύτῳ ἐν Εὐθείῃ·
 Ἡματι τῷ, ὅτε περὶ βόους ἤλασεν εὐρυμετώπους
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,

- Οἶθρον τε κτείνας, καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα,
 Σταθμῷ ἐν ἡερόεντι, πέρην κλυτοῦ Ωκεανῶιο.
- 295 Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲν ἑοικὸς
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Εἰχιδναν,
 Ἡμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα, καλλιπάρην,
 Ἡμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
 300 Ποικίλον, ὠμησίην, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης.
 Εἴθρα δέ οἱ σπέρος ἐστὶ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
 Εἴθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἡ δ' ἔρυστ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Εἰχιδνα,
 305 Ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἥματα πάντα.
 Τῇ δὲ Τυφάονα φασὶ μιγήμεναι ἐν φιλότῃ,
 Δεινόν θ' ὕβρισίην τ' ἄνεμον, ἐλικώπιδι κούρῃ.
 Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Οἶθρον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆϊ.
 310 Δεύτερον αὔλις ἔτικλεν ἀμήχανον αὔλι φαλίδον,
 Κέρβερον, ὠμησίην, αἶδεω κύνα χαλκεόφωνον,
 Πενήκοντακάρηνον, ἀναιδέα τε κραλέρων τε.
 Τὸ τρίτον, Ὑδρην αὔλις ἐγείνατο, λυγρὴ εἰδυῖαν,
 Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 315 Ἀπλήιον κοτέουσα βίῃ Ἡρακλεΐῃ.

- Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνὶ ῥαλῷ νηλεΐ χάλκῳ
 Ἀμφίρρυονιάδης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολάῳ,
 Ἡρακλῆς, βουλῆσιν Ἀθηναίης Ἀγελείης.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικλε, πνέουσιν ἀμαιμάκελον πῦρ,
 320 Δεινὴν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρῦλερην τε.
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μιά μὲν, χαροπόιο λέοντος.
 Ἡ δὲ, χιμαίρης· ἡ δ', ὄφις κρῦλερῷο δράκοντος.
 Πρόσθε λέων, ὅτιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 Δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μέγος ἀιθομένοιο.
 325 Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ὅλοσιν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
 Ὄρθῳ ὑποδμηθεῖσα· Νεμειᾷόν τε λέοντα,
 Τὸν ῥ' Ἡρῆ θρέψασα Διὸς κυδνὴ παρὰ κοίλῃς,
 Γουνοῖσιν καλένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 330 Ἐν δ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
 Κοιρανέων τρηπτοῖο Νεμείης ἡ δ' Ἀπώεσαντος.
 Ἀλλὰ ἐῖς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληείης.
 Κητὼ δ' ὀπλότατον, Φόρκυϊ φιλότῃτι μιγεῖσα,
 Γεῖνατο, δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,
 335 Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχεύσεα μῆλα φυλασσει.
 Τοῦτο μὲν ἐκ Κητῶς καὶ Φόρκυος γένος ἐστί.
 Τηβὺς δ' Ὠκεανῷ ποταμοῦς τέκε δινῆεντας,
 Νεῖλον τ', Ἀλφειόν τε, καὶ Ἡρίδαυον βαθυδίνην,

- Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἰσῆρον καλλιζέεθρον,
 340 Φάσιν τε, Ρῆσόν τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην.
 Νέσσον τε, Ρόδιόν θ', Ἀλῖόκμονά θ', Ἐπτάπορόν τε,
 Γρήνικόν τε, καὶ Αἴσηπον, Θείον τε Σιμοῦνλα,
 Πηνειόν τε, καὶ Ἑρμον, εὐρῆειτην τε Κάϊκον,
 Σαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε, Παρθενίον τε,
 345 Εὐηνόν τε, καὶ Ἀρδησκον, Θείον τε Σκάμανδρον.
 Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαῖαν
 Ἄνδρας κουρίζουσιν, Ἀπόλλωνι ξὺν ἄνακτι,
 Καὶ ποταμοῖς· ταύτην δὲ Διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι,
 Πειθώ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ', Ἠλέκτρη τε,
 350 Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίη Θεοειδῆς,
 Ἰώπῳ τε, Κλυμένη τε, Ροδία τε, Καλλιρόη τε,
 Ζευξώ τε, Κλυτίη τε, Ἰδυϊά τε, Πασιβόη τε,
 Πληξαύρη τε, Γαλαξαύρη τε, ἐρατὴ τε Διώνη,
 Μηλόβοσις τε, Θόη τε, καὶ εὐειδῆς Πολυδώρη·
 355 Κερκηΐς τε φυὴν ἐρατὴν, Πλουτώ τε βοῶπις,
 Περσηΐς τ', Ἰάνειρά τε, Ἀκάσθη τε, Ξάνθη τε,
 Πετραΐη τ' ἐρόεσσα, Μενεσθώ τ', Εὐρώπη τε,
 Μῆτις τ', Εὐρυνόμη τε, Τελεσθώ τε κροκόπεπλος·
 Κρησίη τ', Ἀσίη τε, καὶ ἡμερόεσσα Καλυψώ·
 360 Εὐδώρη τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφιρῶ, Ωκυρόη τε·
 Καὶ Στυξ, ἥ δ' ἂν σφέων προφερεστέρα ἔσιν ἀπασέων.

- Αὐται δ' Ὠκεανῷ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
 Πρεσβύταται κούραι. πολλάί γε μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χίλια εἰσὶ τανύσφυροι Ὠκεανίνας,
 365 Αἱ ἑὰ πολυσπερές γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
 Πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
 Υἱέες Ὠκεανῷ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς.
 Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνίσπειν.
 370 Οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν ἃ ἂν περιναιετάωσι.
 Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπαράν τε Σελήνην,
 Ἡώ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνει,
 Ἀθανάτοισ τε θεοῖς τοῖ οὐρανὸν ἐϋρὺν ἔχουσι,
 Γείναθ', ὑπευνηθεῖς Ὑπερίονος ἐν φιλότῃ.
 375 Κρίω δ' Ἐυρυβίῃ τίκλειν φιλότῃ μιγεῖσα,
 Ἀστραῖόν τε μέγαν, Πάλλαλ' αὖ τε, διὰ θεάων,
 Πέρσην θ', ὅς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνησιν.
 Ἀστραίω δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργεσίην Ζέφυρον, Βορέην τ' ἀιψηροκέλευθον,
 380 Καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεῶ θεὰ ἐυνηθεῖσα.
 Τοὺς δὲ μετ' ἀστέρας τίκλειν Ἑωσφόρον ἡριγένεια,
 Ἀστρα τε λαμπετόωντα τὰ τ' οὐρανὸς ἐσπεφάνωται.
 Στυξ δὲ τέκ' Ὠκεανῷ θυγάτηρ, Πάλλαλ' ἱμιεῖσα,
 Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,

- 385 Καὶ Κράτος, ἠδὲ Βίην, ἀριδείκετα γείναί το τέκνα,
 Τῶν οὐκ ἔσ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος, οὐδέ τις ἔδρη,
 Οὐδ' ὁδός, ὅπῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει.
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.
 Ως γὰρ ἐβούλευσε Στύξ ἄφθιτος Ωκεανίνη,
 390 Ἡματι τῷ ὅτε πάντας Ολύμπιος ἀσπεροπηλῆς
 Ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς εἰς μακρὸν Οὔλυμπον.
 Εἶπε δ', ὅς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῆσι μάχριτο,
 Μὴ τιν' ἀπορῥαΐσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
 Εἴξέμεν ἦν τοπάρως γε μέτ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 395 Τὸν δ' ἔφαθ' ὅς τις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἦλ' ἀγέραστος,
 Τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν ἥ θέμις ἐστί.
 Ἡλθε δ' ἄρα πρώτη Στύξ ἄφθιτος Οὔλυμπόνδε
 Σὺν σφίσι παίδεσσιν, φίλου διὰ μῆδεα πατρός.
 Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
 400 Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον,
 Παῖδας δ' ἡμάτα πάντα εὖς μεταναιέτας εἶναι.
 Ως δ' αὐτως πάντεσσι διαμπερές, ὥσπερ ὑπέσθη,
 Εἴξετέλεσσ'. αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάσσει.
 Φοίβη δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν εἰς εὐνὴν.
 405 Κυσσαμένη δ' ἥπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότῃ
 Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
 Ἡΐων ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,

- Μείλιχον ἔξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Οὐλύμπου.
 Γείνατο δ' Ἀσπερίην εὐώνυμον, ἥν ποτε Πέριος
 410 Ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλην κεκληῖσθαι ἄκοιτιν.
 Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ καὶ ἀσπερόεντος ὑπ' οὐρανοῦ ἔμμορζε τιμῆς,
 415 Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλισθα.
 Καὶ γὰρ νῦν ὅτε που τίς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 Ἐρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
 Κικλήσκει Ἑκάτην· πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμὴ
 Ρεῖα μάλ', ὧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς·
 420 Καὶ οἱ ὄλβον ὁπάζοι· ἐπεὶ δύνάμεις γε πάρεσθιν.
 Οὔσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
 Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἀπάντων.
 Οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο οὐδέ τ' ἀπηύρα
 Οὔσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
 425 Ἀλλ' ἔχει ὡς τρωγῶλον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.
 Οὐδ' ὅτι μουνογενὴς, ἥσσον θεὰ ἔμμορζε τιμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάσῃ·
 Ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
 Ωῖ δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται, ἥδ' ὀνίνησιν.
 430 Εἴ τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὅν κ' ἐθέλησιν.

- Η' δ' ὁπότ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
 Ἀνέρες, ἔνθα θεὰ παραγίνεται οἷς κ' ἐθέλησι,
 Νίκην προφρονέως ὁπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι.
 Ἐν τε δίκη βασιλεύσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει,
 435 Ἐσθλὴ δ' αὖθ' ὁπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν,
 Ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται, ἥδ' ὀνίνησι.
 Νικήσας δὲ βίη καὶ κάρτει καλὸν ἄεθλον
 Ρεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὁπάζει.
 Ἐσθλὴ δ' ἰππήεσσι παρεστιάμεν οἷς κ' ἐθέλησι,
 440 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπρόμελον ἐργάζονται,
 Ἐύχονται δ' Ἐκάτῃ καὶ ἐρικλύπῳ Ἐννοσιγαίῳ.
 Ῥηιδίως δ' ἄγρην κυδνὴ θεὸς ὥπασε πολλήν,
 Ρεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 Ἐσθλὴ δ' ἐν σθαθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληϊδ' ἀέξειν,
 445 Βουκολίας τ', ἀέλας τε, καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 Ποίμνας τ' ἐίροτόκων γ' οἴων, θυμῷ γε θέλουσα,
 Ἐξ ὀλίγων βριάει, καὶ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μουνογενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
 450 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνην
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερχέος Ἡῶς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος αἰδέ τε τιμαί.
 Ρεῖη δ' αὖ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαιδίμα τέκνα,

- Ἰσλίην, Δήμητρα, καὶ Ἡῖην χρυσοπέδιλον,
 455 Ἰφθιμόν τ' Αἰδὼν, ὅς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει,
 Νηλεὲς ἦτορ ἔχων· καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Τοῦ καὶ ὑπὸ βροτῆς πελεμίζεται εὐρεΐα χθών·
 Καὶ τοὺς μὲν κατέπωνε Κρόνος μέγας, ὅς τις ἑκάστος
 460 Νηδυός ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο.
 Τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγανῶν οὐρανίωνων
 Ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιληίδα τιμήν.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀσπερόεντος,
 Οὐνεκά οἱ πέτραιτο ἔω ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 465 Καὶ κρατερῶ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
 Τῷ ὅγε οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
 Παῖδας εὖς κατέπωνε· ῥέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Τέξεσθαι, τότεῖτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
 470 Τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀσπερόεντα,
 Μῆτιν συμφράσασθαι ὅπως λελάθοιτο τεκῆσα
 Παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐριννῦς πατρὸς ἐοῖο
 Παίδων οὖς καλέπωνε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοιτο,
 475 Καὶ οἱ πεφραδέτην ὅσα περ πέτρῳλο γενέσθαι
 Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῇ καὶ υἱεῖ καρτεροθύμῳ.

- Πέμψαν δ' ἔς Λύκλον, Κρήτης ἔς πίονα δῆμον,
 Ὅπως ἄρ' ὀπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
 Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 480 Κρήτη (ἐν) εὐρείῃ τραφόμεν ἄπιταλλέμεναί τε.
 Εὐθα μὲν ἴκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Πρώτην ἔς Λύκτον· κρύψεν δὲ ἐ χειρὶ λαβῶσα
 Ἄντρω ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
 485 Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
 Οὐρανίδῃ μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
 Τὸν τόθ' ἔλὼν χεῖρεσσιν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν,
 Σχέτλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀντὶ λίθου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς
 490 Λεῖπεθ', ὅ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χειρὶ δαμάσσας,
 Τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαιδιμα γυῖα
 Ἡὔξετο τοῖο ἄνακτος· ἐπιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
 Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς,
 495 Ὅν γόνον ἅψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Νικηθεῖς τέχνησι βίῃφί τε παιδὸς ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
 Τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πυθῶι ἐν ἡγαθέῃ, γυάλοις ὑπὸ Παρνησσῶιο,

- 500 Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θάυμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
 Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀεσιφροσύνησιν.
 Οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν ἐυεργεσιάων,
 Δῶκαν δὲ βροντὴν, ἥλ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 505 Καὶ σίερωσὴν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει.
 Τοῖς πίσυνος, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κούρην δ' Ἰάπετὸς καλλίσφυρον Ωκεανίνην
 Ἠγάγετο Κλυμένην, καὶ ὄμον λέχος εἰσανέβαινε.
 Ἡ δέ οἱ Ἀτλαντὰ κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 510 Τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενόιτιον, ἥδ' Προμηθεά
 Ποικίλον, αἰολόμητιν· ἀμαρτίνόον τ' Ἐπιμηθεά,
 Οὗ κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφησίῃσι.
 Πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναικα
 Παρθένον· ὑβριστὴν δὲ Μενόιτιον ἐυρύστωα Ζεὺς
 515 Εἰς ἔρεβος κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ,
 Εἵνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἠγορέης ὑπερόπλου.
 Ἀτλας δ' οὐρανὸν ἐυρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείρασιν ἐν γαίης, πρόπαρα Ἑσπερίδων λιγυφώνων
 Ἑσπέρως, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
 520 Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς.
 Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι Προμηθεά ποικιλόβουλον,
 Δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας.

- Καί οἱ ἐπ' αἰετὸν ὤρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὄγ' ἦπαρ
 Ἡσθιεν ἀθανάτον, τὸ δ' ἀέξετο ἴσον ἀπάντη
 525 Νυκλὸς, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυσίπτερος ὄρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
 Ἡρακλῆς ἐκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νόυστον ἀλαλκεν
 Ἰαπετιονίδη, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων·
 Οὐκ ἀέκητι Ζηνὸς ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
 530 Ὅφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγένης κλέος εἶη
 Πλείον ἔτ' ἢ τοπάρχοιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυτότειραν.
 Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
 Καί περ χωόμενος, παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν
 Οὐνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενεί Κρονίῳι.
 535 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνο' ἰο θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι
 Μηκώνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βῶν προφροσι θυμῷ
 Δασσάμενος προὔθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἐγκάλια πίονι δημῷ
 Ἐν ῥινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρί βροίῃ·
 540 Τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
 Εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 Ωῦ πέπον, ὥς ἑτεροζήλως διεδάσσαι μοίρας.
 545 Ως φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.

- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 Ἦκ' ἐπιμειδήσας, (δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης)
 Ζεὺς κύδισθε, μέγισθε θεῶν ἀειγενετάων ,
 Τῶν δ' ἔλιν' ὅπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει .
 550 Φῆ ἔρα δολοφρονέων . Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδὼς
 Γινῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν .
 Χερσὶ δ' ὄγ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ .
 Χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἵκετο θυμὸν ,
 555 Ὡς ἴδεν ὀσεία λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ .
 Ἐκ τοῦ ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 Καίουσ' ὀσεία λευκὰ θυέντων ἐπὶ βωμῶν .
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μῆδεα εἰδὼς,
 560 Ὡς πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης .
 Ὡς φάτο χῳόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδὼς·
 Ἐκ τούτου δ' ἤπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ
 Οὐκ ἐδίδου μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν .
 565 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς πάϊς Ἰαπετόιο,
 Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
 Ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
 Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ ,
 d

- Ὡς ἶδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν .
 570 Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεύξεν κακὸν ἀνθρώποισι·
 Γαίης γὰρ σύμωλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Παρθένῳ αἰδοίῃ Ἴκελον, Κρονίδεω διὰ βουλᾶς .
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀργυφείῃ ἐσθῆτι· κατὰ κρήθεν δὲ καλύπτειν
 575 Δαίδαλέην χεῖρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι·
 Ἀμφὶ δέ οἱ σιεφάνους νεοθηλέας ἄνθεσι ποίης
 Ἰμερτοὺς παρέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ἀμφὶ δέ οἱ σιεφάνην χρυσέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
 Τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 580 Ἀσκήσας παλάμῃσι, χαριζόμενος Διὶ πατρὶ .
 Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Κνώδαλ' ὅσ' ἠΰπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα .
 Τῶν ὅγε πόλλ' ἐνέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή,
 Θαυμασίη, ζωῶσιν ἑοικότα φωνήεσσιν .
 585 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύξε καλὸν κακὸν, ἀντ' ἀγαθοῖο
 Εἰξάγαγ' ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἢ ἢ ἀνθρώποι,
 Κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδος ὀβριμοπατρὸς .
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητοὺς τ' ἀνθρώπους
 Ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν .
 590 Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων .
 Τῆς γὰρ ὀλῳϊὸν ἐστὶ γένος· καὶ φύλα γυναικῶν

- Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
 Οὐλομένης πενίης οὐ σύμφορα, ἀλλὰ κόροιο.
 Ὡς δ' ὅπότ' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
 595 Κηφῆνας βόσκουσι, κακῶν ξυνήοντας ἔργων,
 Αἱ μὲν τε πρόπαν ἥμαρ ἐς ἥελιον καταδύντα
 Ἡμάτιαι σπεύδουσι, τιθεῖσί τε κηρία λευκά,
 Οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,
 Ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται.
 600 Ὡς δ' αὐτως ἀνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήοντας ἔργων
 Ἀργαλέων, ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.
 Ὃς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν,
 Μὴ γῆμαι ἐθέλῃ, ὅλοόν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
 605 Χήτει γηροκόμοιο, ὅδ' οὐ βιότου ἐπιδευῆς
 Ζῶει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
 Χηρωσφαί· ὧ δ' αὖτε γάμου μοῖρα γένηται,
 Κεδνὴν δ' ἔσχευ ἀκοιτιν, ἀράρῃαν πραπίδεςσι,
 Τῷ δὲ ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει
 610 Ἐμμεναι· ὅς δέ κε τέτμη ἀταρκτηοῖο γενέθλης,
 Ζῶει ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίαςλον ἀνίην
 Θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακὸν ἐσλιν.
 Ὡς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
 Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς

- 615 Τόιο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 Καὶ πολυῖδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμός ἐρύκει.
 Βριάρεω δ' ὥς πρῶτα πατὴρ ὠδύσατο θυμῷ,
 Κόπτω τ' ἡδὲ Γύγη, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
 Ἡνορέην ὑπέρστωλον ἀγώμενος ἡδὲ καὶ εἶδος,
 620 Καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 Ἐνθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
 Εἴατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
 Δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 625 Οὓς τέκεν ἡὔκομος Ρεῖη Κρόνου ἐν φιλότῃτι,
 Γαίης φραδομοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις·
 Αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
 Σὺν κείνοις νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
 Δηρὸν γὰρ μάραντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
 630 Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
 Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀθρύος Τιτῆνες ἀγαυοί,
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμωιο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
 Οὓς τέκεν ἡὔκομος Ρεῖη Κρόνῳ ἐυνηθεῖσα·
 635 Οἱ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες,
 Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς.
 Οὐδέ τις ἦν ἐρίδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτὴ

Οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο·

Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,

640 Νέκταρ τ' ἄμβροσίν τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
Πάντων ἐν δῖήθεσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.

Ὡς νέκταρ δ' ἐπώσαντο καὶ ἄμβροσίν ἐρατεινήν,

Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Κέκλυέ μευ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀλγὰ τέκνα,

645 Ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ δῖήθεσσι κελεύει.

Ἦδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι

Νίκης καὶ κράτεος περὶ μαρνάμεθ' ἥματα πάντα,

Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.

Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους

650 Φαίνετε Τιτῆγεσιν ἐναντίοι ἐν δαΐ λυγρῇ,

Μνησάμενοι φιλότητος ἐνθέος, ὅσσα παθόντες

Εἰς φάος ἅψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,

Ἡμετέρας διὰ βουλὰς, ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττιος ἀμύμων·

655 Δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφάσκειαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ

Ἰδμεν ὅτι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἔστι νόημα,

Ἀλκτῆς δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυερῶιο.

Σῆς δ' ὑποφραδμοσύνησιν ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος

Ἀψορρόν δ' ἐξαῦτις ἀμελίκτων ἀπὸ δεσμῶν

660 Ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἀνάξ, ἀνάελπιπα παθόντες·

Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπιφρονι βουλῇ
 Ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
 Μαργάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατεράς ὑσμίνας.

- Ὡς φάτ'· ἐπῆνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
 665 Μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸς
 Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάρῃθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔειραν
 Πάντες, θηλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἥματι κείνῳ,
 Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
 Οὓς τε Ζεὺς ἐρέδουσφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε φόως δε,
 670 Δεινοί τε κρατεροί τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσσουντο
 Παῶσιν ὁμῶς· κεφαλαὶ δὲ ἐκάστω πεντήκοντα
 Εἷς ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σπιθαραῖσι μέλεσσι.
 Οἱ τότε Τιτῆνεςσι κατέσλαθεν ἐν δαίῳ λυγρῇ,
 675 Πέτρας ἠλιβάτους σπιθαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
 Προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 Ἀμφότεροι· δεινὸν δὲ περῖαχε πόντος ἀπείρων.
 Γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν· ἐπέσλεινε δ' οὐρανὸς εὐρύς
 680 Σειόμενος, πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Οὐλυμπος
 Ρίπῃ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν αἰτωϊά τ' ἰωῇ
 Ἀσπέτου ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατεράων.

- Ως ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοις ἴεσαν βέλεα σιονόεντα.
- 685 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' οὐρανὸν ἀσπερόεντα
 Κεκλομένων. οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἐὼν μένος· ἀλλὰ νυ τοῦ γε
 Εἴθαρ μὲν μένεος πλήντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
 Φαῖνε βίην. ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόυ ἦδ' ἀπ' Ολύμπου
- 690 Ἀσπράπτων ἔσπειχε συνωχάδον. οἱ δὲ κεραυνοὶ
 Ἰκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀσπεροπῇ ποτέοντο
 Χειρὸς ἀπὸ σίβαρῆς, ἱερὴν φλόγα θείλυφώντες
 Ταρφέες. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγισεν
 Καιομένη· λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
- 695 Εἴξε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ Ωκεανόιο ῥέεθρα,
 Πόντος τ' ἄτρύγετος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς αὐτμῇ
 Τιτῆνας χθονίους· φλόξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανε
 Ἀσπετος. ὅσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
 Αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε σπεροπῆς τε.
- 700 Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἶσατο δ' ἅλλα
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἦδ' οὔασιν ὅσσαν ἀκοῦσαι·
 Αὐτως ὥς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν
 Πίλνατο. τοῖος γάρ κε μέγιστος δαῦπος ὀρώρει,
 Τῆς μὲν ἐρειπωμένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπύλλος.
- 705 Τόσπος δαῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων·
 Σὺν δ' ἄνεμοι ἐνοσὶν τε κόνιν τ' ἐσφαράγισον,

- Βροντὴν τε, σφεροπὴν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,
 Κῆλα Διὸς μεγάλοιο· φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπὴν τε
 Ἔς μέσον ἀμφοτέρων· ὁτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει
 710 Σμερδαλέης ἔριδος· κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων.
 Ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες,
 Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμύειαν ἐγείραν,
 Κόπλος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' ἄατος πολέμοιο.
 715 Οἱ ἑα τριηκοσίας πέτρας σιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
 Πέμπον ἐπασσυτέρας· κατὰ δ' ἐσκίασαν βελέεσσι
 Τιτῆνας· καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς ἐυρυοδείης
 Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
 Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερθύμους περ ἑόντας,
 720 Τόσπον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανὸς ἔσ' ἀπὸ γαίης·
 Ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 Οὐρανόθεν κατιῶν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
 Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἄκμων
 725 Ἐκ γαίης κατιῶν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι·
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νύξ
 Τριστοιχειὶ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὑπερθεὶν
 Γῆς ῥίζαι πεφύκασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι

- 730 Κεκρύφεται, βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο,
 Χώρῳ ἐν ἐυρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.
 Τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐσσι· πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
 Χαλκείας· τείχος περίκειται δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Εὔθα Γύγης, Κότλος τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγάθυμος
- 735 Ναίουσιν, φύλακες πύλοισι Διὸς ἀγιόχοιο.
 Εὐθάδε γῆς δυοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
 Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ οὐρανοῦ ἀσπερόεντος,
 Εἴξεις πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ', ἐυρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ·
- 740 Χάσμα μέγ'· οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Οὐδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.
 Ἀλλὰ κεν εἴθα καὶ εἴθα φέροι προθύελλα θυέλλη
 Ἀργαλή· δεινὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
- 745 Ἔσληκεν, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι.
 Τῶν πρόσθ' Ἰαπετῷο παῖς ἔχειτ' οὐρανὸν ἐυρὺν
 Ἔσληώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσιν
 Ἀσπεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἥμέρα ἀμφὶς ἰοῦσαι
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν,
- 750 Χάλκεον. ἥ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἥ δὲ θυράζεν
 Ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρως δόμος ἐντὸς ἔεργει·
 Ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα,

- Γαῖαν ἐπιστρέφεται. ἡ δ' αὖ δόμου ἐντὸς ἐοῦσα,
Μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔσ' ἂν ἵκηται.
- 755 Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερκές ἔχουσα.
Ἡ δ' ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
Νύξ ὅλοη, νεφέλη κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.
Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
Ὑπνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοῦς
- 760 Ἡέλιος φαέθων ἐπιδέρεκεται ἀκτίνεσσιν,
Οὐρανὸν εἰσανιών, οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ ἐυρέα νῶτα θαλάσσης
Ἡσυχος ἀνστέρεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι.
Τοῦ δὲ σιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
- 765 Νηλεὲς ἐν στήθεσσι· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβησιν
Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ἐνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήμεντες
Ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
Ἔσ' ἄσιν· δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
- 770 Νηλεΐης, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει. ἐς μὲν ἰόντας
Σαίνει ὁμῶς οὐρεῇ τε καὶ οὐασι ἀμφοτέροισιν·
Ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
Ἔσθιει ὃν κε λάβησι πυλέων ἔκτροσθεν ἰόντα
Ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
- 775 Ἐνθάδε ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,

Δεινὴ Στυῆ, θυγάτηρ Ἀψορῥόου Ωκεανοῖο
 Πρεσβυτάτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
 Μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφέ· ἅμφι δὲ πάντα
 Κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐσθῆρικται.

780 Πᾶῤῥα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἰρίς,
 Ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ὅπως ἔρις καὶ νῆκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
 Καί ῥ' ὅστις ψεύδεται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δέ τε Ἰρην ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνῆικαι

785 Τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχῶν πολύγυμον ὕδωρ,
 Ψυχρὸν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιόδατοιο,
 Ὑψηλῆς. πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Ἐξ ἱεροῦ πόταμοιο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
 Ωκεανοῖο κέρας. δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.

790 Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 Δίνης ἀργυρῆς ἐίλιγμένος εἰς ἄλλα πίπτει,
 Ἡ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν·
 Ὅς κεν τὴν ἐπιόρκον ἀπολλείψας ἐπομόσῃ
 Ἀθανάτων οἱ ἔχουσι κάρη νιφέντος Ὀλύμπου,

795 Κεῖται νήϋτμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν·
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
 Βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἄναυδος
 Στρωῖοις ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.

- Αὐτὰρ ἐπὶ νῆσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 800 Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος ἄθλος.
 Ἐννάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἐόντων,
 Οὐδέ ποτ' ἐς βουλήν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαΐτας
 Ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
 Εἰρέας ἀθανάτων οἱ δ' οὐλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 805 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ,
 Ωγύγιον, τὸ δ' ἴησι καταστυφέλου διὰ χώρου.
 Ἐνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος,
 Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀσπερόεντος,
 Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 810 Ἀργαλέ', ἐυρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ.
 Ἐνθάδε μαρμαίρεαί τε πύλχι, καὶ χάλκεος οὐδὸς
 Ἀσπεμφῆς, ῥίησι διηνεκέεσσιν ἀρηρῶς,
 Αὐτοφυῆς· πρόσθεν δὲ, θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
 Τιτῆνες ναίουσι, πέρην χάεος ζοφεροῖο.
 815 Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπῖκουροι
 Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ωκεανοῖο θεμέθλοισι,
 Κότλιος τ' ἠδὲ Γύγης. Βριάρεων γέ μὲν ἦν ἐόντα,
 Γαμβρόν ἐόν ποίησε βαρύνκτυπος Ἐννοσίγαιος.
 Δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπύειν, θυγατέρα ἦν.
 820 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
 Ὀπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη,

- Ταρτάρου ἐν φιλότῃτι, διὰ χρυσὴν Ἀφροδίτην.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυί ἔργματ' ἔχουσai,
 Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατερῶν θεῶν· ἐκ δέ οἱ ὤμων
 825 Ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφις, δεινοῖο δράκοντος,
 Γλώσσησι δνοφερῇσι λελειχμότες, ἐκ δέ οἱ ὅσων
 Θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
 Πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο,
 Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι
 830 Παντοίην ὅπ' ἰεῖσαι, ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ
 Φθέγγονθ', ὥς τε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταύρου ἐριβρύχεω, μένος ἄσχετον ὄσσαν, ἀγαύρου·
 Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
 Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα, θαύματ' ἀκούσαι,
 835 Ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζασχ', ὑπὸ δ' ἦρχεεν οὐρεα μακρά·
 Καὶ νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἥματι κείνῳ,
 Καὶ κεν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὁξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον· ἀμφὶ δέ γαῖα
 840 Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,
 Πόντος τ' Ὠκεανῶς τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος
 Ὀρτυμένοιο ἀνακτος· ἐπεσφενάχιζε δέ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον,

- 845 Βροντῆς τε σπεροπῆς τε πυρὸς ἀπὸ τοῖο πελώρου,
 Πρησλήρων τ' ἀνέμων τε κεραυνῶν τε φλεγέθοντος.
 Ἐξεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
 Θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκλίας, περὶ τ' ἀμφὶ τε κύμαϊα μακρὰ
 Ρίπῃ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοσις δ' ἄσπετος ὀρώρει.
- 850 Τρέσσ' Αἰδῆς δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων,
 Τιτῆνές θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες,
 Ἀσπεσίου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρυθεν ἐὼν μένος, εἴλετο δ' ὅπλα,
 Βροντὴν τε σπεροπὴν τε καὶ ἀιθαλόεντα κεραυνὸν,
- 855 Πλήξεν ἀπ' Οὐλύμπωιο ἐπάλμενος. ἀμφὶ δὲ πάσας
 Ἐΰρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἰμάστας,
 Ἦριπε γυιωθεῖς, σιενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
 Φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακτος,
- 860 Οὔρεος ἐν βήσσησιν αἰδνῆς παιπαλοέσσης,
 Πληγέντος. πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 Ἀτμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὥς,
 Τέχνη ὑπ' αἰζηῶν ὑπὸ τ' εὐτρεῆτος χοάνοιο
 Θαλφθεῖς, ἢ σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
- 865 Οὔρεος ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ,
 Τήκεται ἐν χθονὶ δῖῃ, ὑφ' Ἠφαίστου παλάμησιν.
 Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς ἀιθομένοιο.

Ρίψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον ἐυρύν.

- Ἐκ δὲ τυφώος ἔσθ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέλιων,
 870 Νόσφι Νότου, βορέω τε, καὶ ἀργέσσειω Ζεφύροιο.
 Οἱ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μὰ ψαῦραι ἐπιπνέουσιν θάλασσαν,
 Αἱ δὴ τοι πίπτουσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ.
 875 Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄησι, διασκιδνᾷσί τε νῆας,
 Ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίνεται ἀλκὴ
 Ἀνδράσιν οἱ κείνοισι συναντῶσιν κατὰ πόντον,
 Αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
 Ἐργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 880 Πιμπλέυσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
 Τιτήνεσσι δὲ τιμάτων κρίναντο βίηφι,
 Δὴ ῥα τότε ὥτρυνον βασιλευμένῃ δέ ἀνάσσειν,
 Γαίης φραδμοσύνησιν, ὀλύμπιον ἐυρύστωα Ζῆν,
 885 Ἀθανάτων· ὁ δὲ τοῖσιν εὖ διεδάσσατο τιμάς.
 Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρῶτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
 Πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν, ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
 Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
 890 Αἰμυλίοισι λόγοισιν, ἔην ἐς κάτθετο νηδύν,

- Γαίης φραδμοσύνησι, καὶ Οὐρανοῦ ἀσπερόεντος.
 Τὼς γὰρ οἱ ἐφρασάτην, ἵνα μὴ βασιληΐδα τιμὴν
 Ἄλλος ἔχῃ, Διὸς ἀντὶ, θεῶν ἀειγενετάων.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἴμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.
 895 Πρώτην γὰρ κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
 Ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλὴν·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 Ἡμέλλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἔην ἐγκάτθετο νηδύν,
 900 Ὡς δὴ οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὡῤας,
 Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν·
 Αἶτ' ἔργ' ὠραίοισι καταβνητοῖσι βροτοῖσι·
 Μοῖρας δ', ἥς πλείσθην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
 905 Κλωθώ τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἄτρεσπον· αἱ τε διδοῦσι
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
 Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρῆους,
 Ὠκεανοῦ κούρη πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
 Ἀγλαίην, καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἐρατεινὴν·
 910 Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἶβeto δερκομενάων
 Λυσιμελῆς· καλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δερκιδύονται.
 Αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
 Ἡ τέκε Περσεφόνην λευκώλεον, ἣν Αἰδωνεὺς

- Ἡΐπασεν ἥς παρὰ μητρός, ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεύς.
 915 Μνημοσύνης δ' ἐξαΰτις ἐράσσατο καλλικόμοιο,
 Ἐξ ἥς αἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
 Ἐννέα, τῆσιν ἄδον θαλῖαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
 Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἰμερόεντα γόνον περὶ πάντων οὐρανίωνων,
 920 Γείνατ' ἄρ', αἰγιόχοιο Διὸς φιλότῃτι μιγείσα.
 Λοισθοτάτην δ' Ἡρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 Ἡ' δ' Ἡΐην, καὶ Ἀθήνα, καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃτι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
 925 Δεινὴν, ἐργεκύδομον, ἀγέσφατον, ἀτρυτώνην,
 Πότνιαν, ἥ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε, μάχαι τε.
 Ἡρην δ' Ἡφαιστόν κλυτὸν ἐν φιλότῃτι μιγείσα
 Γείνατο, (καὶ ζαμένησε, καὶ ἥρισεν ὧ παρακοίτῃ)
 Ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον οὐρανίωνων.
 930 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης, καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου,
 Τρίτων ἐυρυβίης γένετο μέγας· ὅς τε θαλάσσης
 Πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἀνακλῖ
 Ναίει χρύσεα δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἀθήνῃ
 Ρίνοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτεν
 935 Δεινοὺς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
 Ἐν πολέμῳ κρυόεντι, σὺν Ἀθήνῃ πῶλιτόρεθω.

Αἰμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.
 Ζῆνι δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίῃ τέκε κύδιμον Ἑρμῆν
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.

940 Καδμείῃ δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε φαίδιμον υἱόν,
 Μιχθεῖς ἐν φιλότῃ, Διώνυσον πολυγηθέα,
 Ἀθάνατον θνητή. νῦν δ' ἀμφοτέρω θεοὶ εἰσίν.
 Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακλειήν,
 Μιχθεῖς ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.

945 Ἀγλαΐῃ δ' Ἡφαιστὸς ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῖεις,
 Ὀπλοτάτην Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
 Κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 Τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγῆρω θῆκε Κρονίων.

950 Ἦν δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός,
 Ἰς Ἡρακλῆος τελέσας σπονόεντας ἀέθλους,
 Παῦδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου,
 Αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν, ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι·
 Οἰβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας,

955 Ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγῆραος ἥματα πάντα.
 Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ωκεανίη
 Περσηῖς Κίρκην τε, καὶ Αἴήτην βασιλῆα.
 Αἴητης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἡελίοιο,
 Κούρην Ωκεανόιο τελλέεντος ποταμόιο

960 Γῆμε, θεῶν βουλῇσιν, Ἰδυϊαν καλλιπάρηον.

Ἡ δέ οἱ Μήδειαν εὐσφυρον ἐν φιλότῃτι

Γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσῇν Ἀφροδίτῃν.

Υμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

Νῆσοί τ', ἥπειροί τε, καὶ ἀλμυρὸς ἐνδοθι πόλις.

965 Νῦν δὲ θεάων φύλον αἰεῖσατε ἡδυέπειαι

Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς ἀγίοχοιο,

Ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι

Ἀθάναται, γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.

Δημήτῃς μὲν Πλούτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,

970 Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ φιλότῃτι,

Νειῶ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτῃς ἐν πίονι δήμῳ,

Ἐσθλόν· ὃς εἰς' ἐπὶ γῆν τε, καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,

Πᾶσαν· τῷ δὲ τυχόντι, καὶ οὐ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται,

Τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.

975 Κάδμῳ δ' Ἀρμονίῃ, θυγάτῃ χρυσεῆς Ἀφροδίτης,

Ἰνῶ, καὶ Σεμέλῃν, καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρηον,

Ἀυτονόῃν θ', ἣν γῆμεν Ἀριστᾶϊος βαθυχαίτης,

Γείνατο, καὶ Πολύδωρον εὐσπεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.

Κούρῃ δ' ὈκEANοῖο Χρύσαορι καρτεροθύμῳ

980 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃτι πολυχρύσου Ἀφροδίτης,

Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπᾶντων,

Γηρυονῆα, τὸν κτεῖνε βίῃ Ἡρακληεῖν,

- Βοῶν ἔνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιῤῥύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.
 Τιθωνῷ δ' Ἡὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυσῖν,
 985 Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακτα.
 Αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱόν,
 Ἰφθιμον Φαέθοντα θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
 Τόν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥσος
 Παῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
 990 Ὄρτ' ἀνερεψαμένη, καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
 Νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
 Κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
 Αἰσονίδης, βουλήσι θεῶν ἀειγενετάων,
 Ἦγε παρ' Αἰήτου, τελέσας σπονόεντας ἀέθλους,
 995 Τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερῆνωρ,
 Ὑβριστῆς Πελίδης, καὶ ἀτάσθαλος, ὄβριμοεργός.
 Τοὺς τελέσας ἐς Ἴωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 Ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην,
 Αἰσονίδης. καί μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 1000 Καί ῥ' ἦγε δμηθεῖς ὑπ' Ἰήσωνι ποιμένι λαῶν,
 Μῆδειον τέκε παῖδα, τὸν οὖρεσιν ἔτρεφε Χείρων
 Φιλλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
 Αὐτὰρ Νηεῖος κῶυραι ἀλίοιο γέροντος,
 Ἦτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθῃ τέκε δῖα θεάων,
 1005 Αἰακοῦ ἐν φιλότῃ, διὰ χερυσὴν Ἀφροδίτην.

- Πηλεΐ δὲ δμηθεΐσα θεὰ Θέτις ἀγρυρόπεζα
 Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥήξήνορα, θυμολέοντα.
 Αἰνεΐαν ἄρ' ἔτικτεν εὐσφέφανος Κυθέρεια,
 Ἀγχίσῃ ἥρωϊ μιγεῖς ἔρατῇ φιλότῃτι,
 1010 Ἰῆης ἐν κορυφῇσι πολυπύχου, ὑληέσσης.
 Κίρκῃ δ' Ἡελίου θυγάτης Ὑπεριονίδαο,
 Γείνατ' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἐν φιλότῃτι
 Ἀγρίον, ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
 Οἳ δὴ τοι μάλα τῆλε μυχῶν νησῶν ἱεράων
 1015 Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλυτοῖσιν ἄνασσαν.
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψῶ δῖα θεάων
 Γείνατο, Ναυσινόον τε, μιγεῖς ἔρατῇ φιλότῃτι.
 Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἐννηθεῖσαι
 Ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν φύλον αἰείσατε, ἡδυέπειαι
 1021 Μοῦσαι Ὀλύμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Η ΣΙΟΔΟΥ
ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΕΡΓΑ καὶ ΗΜΕΡΑΙ.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΕΡΓΑ καὶ ΗΜΕΡΑΙ.

Μοῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδῆσι κλείουσai,
 Δεῦτε δὴ ἐννέετε σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσai.
 Ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε·
 Ῥητοὶ τ' ἄρ' ῥήτοί τε Διὸς μέγαλοιο ἔκητι.

5 Ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει.
 Ῥεῖα δ' ἄριζήλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει·
 Ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
 Κλυθεὶ ἰδὼν αἰών τε· δίκη δ' ἴθυνε θέμιστας
 10 Τύχη· ἐγὼ δὲ κε Πέρση ἐτήτυμα μυθησαίμην.

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
 Εἰσὶ δύω· τὴν μὲν κεν ἐπαινέσσειε νοήσας,
 Ἡ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
 Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
 15 Σχετλίη· οὗτις τήνγε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης,
 Ἀθανάτων βουλῇσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν·

Τὴν δ' ἐτέρεην, προτέρεην μὲν ἐγείνατο νύξ ἐρεβεννή,
Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
Γαίης τ' ἐν ῥίζησι, καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνω·

- 20 Ἡ' τε καὶ ἀπάλαμνόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐφείρει.
Εἰς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
Πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυτεύειν,
Οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
Εἰς ἄφρονον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἦδε βροτοῖσι.
25 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκλων,
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῷ.

Ὡ' Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῶ ἐνικάτῃθεο θυμῷ,
Μηδὲ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
Νεῖκε' ὀπιπτεύοντ', ἀγορῆς ἐπακουὸν ἔοντα·

- 30 Ὡρῇ γὰρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε
Ὡς τιμὴ μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατὰκειται
Ὡρᾶϊος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτὴν·
Τοῦ κε κορεσσάμενος, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
Κτήμας ἐπ' ἀλλοτρίοις· σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσθαι
35 Ὡς δ' ἔρδειν· ἀλλ' αὖθι δίακρινώμεθα νείκος
Ἰθείησι δίκαις, αἳ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἀρίσται.
Ἡδὴ μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ'· ἀλλὰ τε πολλὰ
Ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
Δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι·

- 40 Νήπιοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσω πλέον ἥμισυ πάντες,
 Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειρα.
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ῥηϊδίως γὰρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσαιο,
 Ὡς τέ σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν ἐόηλα.
- 45 Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνῶν καταθεῖο,
 Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ἡσιν,
 Ὅτ' ἴ μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τούνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήτατο κήδεα λυγρά.
- 50 Κρύψε δὲ πῦρ. τὸ μὲν αὖθις εὖς πάϊς Ἰαπετοῖο
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς πάρα μητιόεντος
 Ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
 Τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μῆδεα εἰδὼς,
 55 Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἠπερσπεύσας;
 Σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν, ὃ κεν ἅπαντες
 Τέρπωνται κατὰ θυμὸν, ἐὼν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.
 Ὡς ἔφατ· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
- 60 Ἡφαίστιον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅτ' ἴ τάχιστα
 Γαῖαν ὕδρι φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
 Καὶ σθένος· ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπά ἐίσκειν

- Παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπῆρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
 Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἰσὶν ὑφαίνειν·
- 65 Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῇν Ἀφροδίτην,
 Καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
 Ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπικλοπον ἦθος
 Ἑρμείην ἥνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
 Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἐπείθοντο Διὶ Κρονίῳσι ἄνακτι.
- 70 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυῆις
 Παρθένῳ αἰδοίῃ ἶκελον, Κρονίδεω διὰ βουλᾶς·
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ
 ὄρμους χρυσεῖους ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τήνγε
- 75 ὦραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν ἐιαρινόισι·
 Πάντα δὲ οἱ χροῖ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη,
 Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
 Ψεύδεά θ' ἀμυλίους τε λόγους καὶ ἐπικλοπον ἦθος
 Τεῦξε, Διὸς βουλῇσι βαρυκλύτου· ἐν δ' ἄρα φωνὴν
- 80 Θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
 Πανδῶρην, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφεισῆσιν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσεν,
 Εἰς Ἐπιμηθεά πέμπει πατὴρ κλυτὸν Ἀργειφόντην,
- 85 Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἐπιμηθεὺς

Ἐφράσαθ' ὥς ὁ ἔειπε Προμηθεὺς, μήποτε δῶρον
Δέξασθαι παρ Ζηνὸς Οὐλυμπίου, ἀλλ' ἀποσώμπτειν
Ἐξοπίσω, μήπου τί κακὸν θνητοῖσι γένηται.

Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.

- 90 Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χελεποῖο πόνοιο,
Νούσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγνησάσκουσι.
Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεσσι, πίθου μέγα πῶμ' ἀφελῶσα,
95 Ἐσκέδασ' ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.

Μούνη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρρήκτοις δόμοισι
Ἐνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χεῖλεσιν, οὐδὲ θύραζε
Ἐξέπλη. πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
Αἰγίοχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.

- 100 Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἢ δ' ἐπὶ νυκτὶ
Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
Σιγῇ· ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεύς.

- 105 Οὕτως οὔτι που ἐστὶ Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
Εὖ καὶ ἐπισπασμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βαλλεὸ σῆσιν.
Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι,

- Χρῦσεον μὲν πρῶτισίῃα γένος μερόπων ἀνθρώπων
 110 Ἀθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν.
 Ως τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος, οὐδέ τι δειλὸν
 Γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
 115 Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
 Ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι.
 Θνησκὸν δ' ὥς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
 Τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
 Αὐτομάτῃ πολλόν τε καὶ ἀφθονον· οἱ δ' ἐβελημοὶ
 120 Ἦσυχαι ἔργα νέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
 Τοὶ μὲν δαίμονές ἐσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς,
 Εὐθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 Οἳ ἔα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
 125 Ἦέρα ἐσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἴαν,
 Πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον.
 Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
 Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσέῳ οὔτε φύην ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
 130 Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
 Ἐτρέφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·

- Ἀλλ' ὅταν ἤβῃσειε, καὶ ἤβης μέτρον ἴκοιτο,
 Παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
 Ἀφραδίαις. ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
 135 Ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
 Ἡθέλον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱερεῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 Ἡ' θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειλα
 Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολούμενος οὐνεκα τιμᾶς
 Οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς, οἱ Οὐλύμπου ἔχουσιν.
 140 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
 Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
 Δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπτῃς τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
 Χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὁμοῖον,
 145 Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄμβριμον· οἷσιν Ἀΐης
 Ἐργ' ἔμελε σιονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
 Ἡσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμόν,
 Ἀπλάστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἀαπτοί
 Ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖς μελέεσσιν.
 150 Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
 Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο. μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.
 Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες
 Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυερῷ αἶδαο,
 Νώνυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλους περ ἐόντας

- 155 Εἶλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἡελίοιο.
 Αὐτὰρ ἔπει καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
 Αὔθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιοτέρον καὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἡρώων θείον γένος, οἱ καλέονται
- 160 Ἡμίθεοι, προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ,
 Τοὺς μὲν ἐφ' ἐπὶ αὐτῷ Θήβῃ Καδμηίδι γαίῃ
 Ὀλέσε μαρναμένους μῆλων ἔνεκ' Οἰδιπόδαο.
 Τοὺς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
- 165 Ἔς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἔνεκ' ἠυκόμοιο.
 Ἐνθ' ἦτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε.
 Τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἦθε' ὀπάσσας
 Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης.
 Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τοῖσι Κρόνος ἐμβασίλευε.
- 170 Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
 Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
 Ὀλβιοὶ ἥρωες· τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
 Τρεῖς τῶν ἔτους θάλλοντα φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα.
 Μηκέτ' ἔπειτ' ὄφειλον ἐγὼ πέμπτουσι μετεῖναι
- 175 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
 Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον. οὐδὲ ποτ' ἤμαρ
 Παύσονται καμάτου καὶ οἰζύος, οὐδέ τι νύκτωρ

Φθειρόμενοι· χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας,
 Ἀλλ' ἔμψης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακῶσιν.

180 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
 Εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιορκόταφοι τελέθωσιν.

Οὐδὲ πατὴρ παιδεςσιν ὁμοίῳ, οὐδὲ τι παῖδες,
 Οὐδὲ ξείνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
 Οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὥς τὸ πάρος περ·

185 Ἀῖψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας.
 Μέμψονται δ' ἄρα τοὺς χαλεπῶς βάζοντ' ἐπέεσσι
 Σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὅπιν ἐιδότες. οὐδὲ μὲν οἱ γε
 Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεψίῃρια δοῖεν,
 Χειροδίκαί. ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.

190 Οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔσσεται, οὔτε δικαίου,
 Οὐτ' ἀγαθοῦ. μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
 Ἀνέρα τιμήσουσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδὼς
 Οὐκ ἔσται. βλάβει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα,
 Μύθοισι σκολιῶς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμείται.

195 Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν διζυροῖσιν ἅπασιν
 Λυσκέλαδος, κακόχαρτος ὁμαρτήσῃ στυγερώπης·
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 Λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένῳ χροά καλὸν,
 Ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτον προλιπόντ' ἀνθρώπους
 200 Αἰδὼς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείπεται ἄλγεα λυγρὰ

Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακοῦ δ' οὐκ ἔσσεται ἀλή·

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦς ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς.

Ὡς δ' ἱρήξ προτέειπεν ἀηδὸνα ποικιλόδειρον,

Υῖψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων, δυνύχεσσι μεμαρπώς·

205 Ἡ δ' ἐλεὼν, γναμψίῳσι πεπαρμένη ἀμφ' δυνύχεσσι,

Μύρετο, τὴν δ' ὄγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε·

Δαιμονίη, τί λέλακας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων.

Τῇ δ' εἰς ἣ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω καὶ αἰοιδὸν ἐοῦσαν·

Δείπωνον δ' αἶκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἢ μεθήσω.

210 Ἀφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν.

Νίκης τε σίερεται, πρὸς τ' αἰσχεσιν ἄλγεα πάσχει.

Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρήξ τανυσίωτερος ὄρνις.

Ὡς Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε.

Υἄρις γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς

215 Ῥηιδίως φερέμεν δύναται, βαρύνθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,

Ἐγκύρσας ἄτησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν

Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει,

Ἐς τέλος ἐξελθούσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω·

Αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὀρκος ἅμα σκολιῇσι δίκησιν.

220 Τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἐλκομένης ἣ κ' ἄνδρες ἄγωσι

Δωροφάγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρύνωσι θέμιστας.

Ἡ δ' ἔπεται κλαίουσα πόλιν τε καὶ ἥθεα λαῶν,

Ἡέρα ἐσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,

Οἱ τέ μιν ἐξελάουσι, καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.

225 Οἱ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδῶσιν

Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου,

Τοῖσι τέθηλε πόλις· λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·

Εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς

Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται ἐυρύστωα Ζεὺς,

230 Οὐδέ ποτ' ἰθυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,

Οὐδ' ἄτη, θαλίσ δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.

Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, αὔρεσι δὲ δρυὺς

Ἀκρη μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας·

Εἰρωπῶκοι δ' οἷες μαλλοῖς καταβεβρίθασι·

235 Τίκτουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν·

Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν

Νείσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα.

Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,

Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται ἐυρύστωα Ζεὺς.

240 Πολλάκι καὶ ξύμπασσα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,

Ὅς τις ἀλιτράίνει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.

Τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,

Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·

Οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οἶκοι

245 Ζηγὸς φραδμοσύνησιν Ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὖτε

Ἦ τῶν γε σῖρατόν ἐυρὺν ἀπώλεσεν, ἣ τό γε τείχος,

Ἡ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίννυται αὐτῶν .

- Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
 Τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
 250 Ἀθάνατοι λεύσσουσιν ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
 Ἀλλήλους τρέβουσι, θεῶν ὅπῃ οὐκ ἀλέγοντες .
 Τρεῖς γὰρ μύριοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ
 Ἀθάνατοι Ζηνός, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 Οἱ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα ,
 255 Ἡῖρα ἐσσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν .
 Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 Κυδνή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἱ Ὀλύμπῳ ἐχουσιν .
 Καί ῥ' ὁπότ' ἄν τις μιν βλάπτῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
 Αὐτίκα παρ Διὸς πατρὸς καθεζομένη Κρονίωνι
 260 Γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὅφρ' ἀποτίσῃ
 Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλέων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες
 Ἀλλή παρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες .
 Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰθύνετε μύθους,
 Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπιπιάγχῃ λάθεσθε .
 265 Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων .
 Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλευσάντι κακίστη .
 Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας ,
 Καί νῦ τάδ', αἰκ' ἐτέλῃς, ἐπιδέρεται, οὐδέ ἐλήθει
 Οἷον δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἐέργει .

270 Νῦν δὲ ἐγὼ μῆτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
 Εἶην, μῆτ' ἐμὸς υἱὸς· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
 Εἴμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει.
 Ἀλλὰ τάγ' οὐπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.

Ὡ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 275 Καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν.
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεεινοῖς,
 Εὔθειν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·
 Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἥ πολλὸν ἀρίστη

280 Γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλη τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
 Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ ἐυρύστωα Ζεύς·
 Ὅς δέ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπιόρκον ὁμόσσας
 Ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας, νήκεσθον ἀάσθη,
 Τῷδε τ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλειπται·

285 Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
 Τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι
 Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει·
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάρχοιθεν ἔθηκαν

290 Ἀθάνατοι, μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος ὄϊμος ἐπ' αὐτὴν,
 Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 Ῥηϊδίη δ' ἥπειτα πέλει, χαλεπὴ περ' ἐοῦσα·

- Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτὸς πάντα νοήσει,
 Φρασσάμενος τά κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἥσιν ἀμείνω·
 295 Ἐσθλὸς δ' αὖ κακείνος, ὃς εὖ εἰπὺντι πίθηται.
 Οὗ δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέη, μήτ' ἄλλου ἀκούων
 Ἐν θυμῷ βάλληται, ὅθ' αὖτ' ἀχρεΐος ἀνὴρ.
 Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
 Ἐργάζευ, Πέρση, δῖον γένος, ὃφρὰ σε λιμὸς
 300 Ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δὲ εὐστέφανος Δημήτηρ
 Αἰδοίῃ, βιότου δὲ τεῖν πύμωλῃσι καλὴν.
 Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρὶ·
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
 Ζῶῃ, κηφήνεσσι κοθούροις ἵκελος ὀρμὴν,
 305 Οἳ τε μελισσάων κάματον τρέχουσιν ἀεργοὶ
 Ἐσθόντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
 Ὡς κέ τοι ὠραίου βιότου πλήθωσι καλῖαι·
 Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.
 Καί τ' ἐργαζόμενος, πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
 310 ἔσσεαι ἢ δὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.
 Ἐργὸν δ' οὐδὲν ὄνειδος· ἀεργίῃ δὲ τ' ὄνειδος.
 Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
 Πλουτεῦν' ἰα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὁπωδεῖ.
 Δαίμονι δ' ὅιος ἔησθα· τὸ ἐργάζεσθαι ἀμεινον,
 315 Εἰ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν

- Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίου ὥς σε κελεύω.
 Αἰδώς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει.
 Αἰδώς ἢ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἢ δ' ὀνίνησι.
 Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ.
 320 Χρήματα δ' οὐχ ἀρπακτά· θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἔληται,
 Ἡ' ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λήσσεται, (οἷά τε πολλὰ
 Γίνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδῶ δὲ τ' ἀναιδείῃ κατσπάσῃ)
 325 Ρεῖά τέ μιν μαυροῦσι θεοί, μινύθουσι δὲ δίκαι
 Ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.
 Ἴσον δ' ὅς θ' ἰκέτην ὅς τε ξείνον κακὸν ἔρξει.
 Οἷς τε κασιγνήτοιο ἐοῦ ἀνὰ δέμνια βαίνοι
 Κρυπταδῆς ἐυνῆς ἀλόχου, παρακαίρια ῥέζων.
 330 Οἷς τέ τευ ἀφραδῆς ἀλιτράίνεται ὀρφανὰ τέκνα.
 Οἷς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῶ
 Νεικεῖν χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν.
 Τῷ δὴ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
 Ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
 335 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάντων ἔργ' ἀεσίφρονα θυμὸν,
 Καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν
 Ἀλλοτε δὴ σπονδῆσι θύεσσί τε ἱλάσκεσθαι,

- Η' μὲν ὅτ' εὐνάζῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ.
 340 Ὡς κέ τοι ἱλαὸν κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν.
 Οὔφρ' ἄλλων ὦνῃ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.
 Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι.
 Τὸν δὲ μάλιστ' αὖ καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 Εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγχώριον ἄλλο γένηται,
 345 Γεῖτονες ἄζωστοι ἔκιοι, ζώσαντο δὲ πηροί.
 Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειρα.
 Ἐμμορέ τοι τιμῆς ὅς τ' ἔμμορε γείτονος ἐσθλοῦ.
 Οὐδ' ἂν βούς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος· εὖ δ' ἀποδοῦναι,
 350 Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώϊον, αἶκε δύναι.
 Ὡς ἂν χρηρίζων καὶ ἐς ὕψιερον ἄρκιον εὕρης.
 Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἀτῆσιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσίοντι προσεῖναι.
 Καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.
 355 Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' οὔ τις ἔδωκεν.
 Δῶς ἀγαθὴ, ἄρτωαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότεῖρα.
 Ὅς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶ μέγα δοίῃ,
 Χαίρει τῷ δῶρῳ καὶ τέρωται ὃν κατὰ θυμόν.
 Ὅς δέ κεν αὐτὸς ἔλῃται ἀναιδείῃφι πιθήσας,
 360 Καί τε σμικρὸν ἐὼν, τότε ἐπάχνωσεν φίλον κῆρ.
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθέῃ,

Καὶ θαμὰ τοῦθ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
 Ὅς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὅσ' ἀλύξεται αἶθοψα λιμόν.
 Οὐδὲ τόγ' εἶν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.

365 Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θυρήφι.
 Ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
 Χρηΐζειν ἀπεόντος, ᾧ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
 Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
 Μεσσόθι φεΐδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδῶ.

370 Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.
 Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
 Πίστεις δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.
 Μηδὲ γυνή σε νόον πυγοσπύλος ἐξαπατάτω,
 Αἰμύλα κωτίλλουσα, τεὴν διφῶσα καλήν.

375 Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτησι.
 Μουνογενὴς δὲ παῖς σώζοι πατρῷον οἶκον
 Φερβέμεν· ὥς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.
 Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 Ρεῖα δὲ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.

380 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη μείζων δ' ἐπιθήκη·
 Σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἦσιν,
 Ὡς δ' ἔρδειν· ἔργον δὲ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
 Ἀρχεσθ' ἀμητοῦ· ἀρότοιο δὲ, δυσσομενάων.

- 385 Αἶ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέατα τεσσαράκοντα
 Κεκρύφαται, αὐτίς δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
 Φαίνονται, ταπεινὰ χαρασσομένοιο σιδήρου.
 Οὗτός τοι πεδίῳ πέλεται νόμος, οἳ τε θαλάσσης
 Ἐγγύθι ναιετάουσ', οἳ τ' ἄγχεα βησσήεντα
- 390 Πόντου κυμαίνοντος ἀπόπρωθι πύονα χῶρον
 Ναίουσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βρωτῆιν,
 Γυμνὸν δ' ἀμᾶσθαι, εἴ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλησθα
 Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
 Ὡρί' ἀέξεται, μή πως τὰ μεταξὺ χατίζων
- 395 Πτώσσης ἀλλοτρείους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
 Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἔμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω,
 Οὐδ' ἐπιμετρήσω. ἐργάζεο, νήπιε Πέρση,
 Ἔργα, τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραυντο.
 Μήποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων,
- 400 Ζητεύης βίοντον κατὰ γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσιν.
 Δίς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τεύξεαι. ἦν δ' ἔτι λυπῆς,
 Χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πολλὰ ἀγορεύσεις.
 Ἀχρεῖος δ' ἔσθαι ἐπέων νομός. ἀλλὰ σ' ἄνωγα
 Φράζεσθαι χρεῖων τε λύσιν, λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.
- 405 Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναικὰ τε, βῶν τ' ἀροτῆρα,
 Κτηλῆν οὐ γαμετήν, ἥτις καὶ βουσὶν ἔπειτο.
 Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι.

Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἄρνηται, σὺ δὲ τητᾶ.

Ἢδ' ὥρῃ παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.

410 Μήδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔννεφιν.

Οὐ γὰρ ἐτῴσιεργὸς ἀνὴρ πύμπλησι καλὴν,

Οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει,

Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄταισι παλαίει.

Ἡμὸς δὴ λήγει μένος ὀξέος ἡελίοιο

415 Καύματος ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήσαντος

Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χερῶς

Πολλὸν ἐλαφρότερος (δὴ γὰρ τότε σείριος ἀστὴρ

Βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων

Ἐρχεται ἡμάτιος, πλείον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)

420 Ἡμὸς ἀδηκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ

Υἷλῃ, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει.

Τῆμος ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένος ὥριον ἔργον.

Ὀλμοι μὲν τριπόδην τάμνουν, ὑπερον δὲ τρίπηχυν,

Ἀξονὰ θ' ἐπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω.

425 Εἰ δέ κεν ὀκταπόδην ἀπὸ καὶ σφύραν κε τάμοιο,

Τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνουν δεκαδῶρ' ἀμάξῃ.

Πόλλ' ἐπὶ καμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γύην, ὅτ' ἂν εὖρης,

Εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν,

Πρίνινον· ὅς γὰρ βουσὶν ἀρῶν ὀχυρώταλός ἐστιν.

430 Εὐτ' ἂν Αθηναίης δμῶδός ἐν ἐλύματι πῆξας

- Γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἰσίοδοῃ.
 Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα πονησάμενος κατὰ οἶκον,
 Αὐτόγυον καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτω.
 Εἰ χ' ἕτερόν γ' ἄξαις, ἕτερόν γ' ἐπὶ βουσί βάλοις.
 435 Δάφνης δ' ἢ Πιλέης ἀκιώτατοι ἰσίοδοῃς.
 Δρυὸς ἔλυμα, πρίνου γύην· βόε δ' ἐνναετήρῳ
 Ἀρσενε κεκτῆσθαι· τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδόν.
 Ηΐης μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω.
 Οὐκ ἂν τὼ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακι καμμέν ἄροτρον
 440 Ἀξίαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐθι λίποιεν.
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰζηὸς ἔποιτο,
 Ἀρτον δειπνήσας τετρατέρυφον, ὀκτάβλωμον.
 Οἷς κ' ἔργου μελετῶν ἰθείαν αὐλακ' ἐλαύνει,
 Μηκέτι παωταίνων μεθ' ὀμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 445 Θυμὸν ἔχων· τοῦδ' οὔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
 Σπέρματα δάσσασθαι, καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
 Κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὀμήλικας ἐπτοίηται.
 Φράζεσθαι δ' εὐτ' ἂν φωνὴν γεράνου ἐπακούσῃς
 Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυῖης·
 450 Ἢ τ' ἄροτοῖό τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὥρην
 Δεικνύει ὀμβρηνοῦ· κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω.
 Δὴ τότε χορτάζειν ἔλικας βόας ἐνδον ἐόντας·
 Ρῆϊδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν· βόε δὸς καὶ ἅμαξαν·

Ρήϊδιον δ' ἀπανηγασθαι, παρὰ δ' ἔργα βόεσσιν.

455 Φησὶ δ' ἄνῃς φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἀμάξαν,
 Νήπιος. οὐδὲ τόγ' οἶδ', ἑκατὸν δέ τε δούραθ' ἀμάξης,
 Τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν δικήϊα θέσθαι.

Εὖ τ' ἂν δὲ πρῶτισί' ἄροτος θνητοῖσι φανείη,
 Δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς,

460 Αὔην καὶ διερὴν ἀρόων, ἀρότοιο καθ' ὥρην,
 Πρωτὶ μάλα σπεύδων ἵνα τοι πλήθωσιν ἀρόυραι.
 Εἵαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὐ σ' ἀπατήσει.
 Νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσαν ἀρουραν.
 Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτειρα.

465 Εὐχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερί θ' ἀγνῇ,
 Ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν.
 Ἀρχόμενος ταπρῶτ' ἀρότου, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης
 Χειρὶ λαβῶν, ὄρωκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
 Εὔδρουον ἐλκόντων μεσάβῳ. ὁ δὲ τυτθὸς ὅπισθεν

470 Δμῶς, ἔχων μακέλην, πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
 Σπέρματα κακκρύπτων. εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
 Ὡδὲ κεν ἀδρυσύνη σιάχυες νεύοιεν ἔραζε,
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὅπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι.

475 Ἐκ δ' ἄγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καί σε ἔολπαι
 Γηθήσειν, βιότοιο ἐρεῦμενον ἔνδον ἐόντος.

- Εὐσχέων δ' ἰΐξαι πολὺν ἔαρ· οὐδὲ πρὸς ἄλλους
 Αὐγάσσαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
 Εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπαῖς ἀρόης χθόνα δῖαν,
 480 Ἡμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἐέργων,
 Ἀντία δεσμεύων κεκοιμημένος, οὐ μάλα χαίρων·
 Οἴσεις δ' ἐν φρεσὶ παῦροι δέ σε θήσονται.
 Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος Ζηνὸς νόος Αἰγίοχοιο,
 Ἀργαλέος δ' ἀνδρεσσὶ κατὰ θνητοῖσι νοῆται.
 485 Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσης, τό δε κέν τοι φάρμακον εἴη·
 Ἡμος κόκκυξ κοκκίζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
 Τὸ πρῶτον, τέρωι τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Τῆμος Ζεὺς υἱοὶ τρίτῳ ἥματι, μήδ' ἀπολήγοι,
 Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλήν, μήτ' ἀπολείπων.
 490 Οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζει.
 Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθαι
 Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολὺν, μήθ' ὥριος ὄμβρος.
 Πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπ' ἀλέα λέσχην
 Ωρεῖ χειμερὶν, ὅποτε κρύος ἀνέρας εἶργον
 495 Ἰσχάνει· ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλει.
 Μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
 Σὺν πενίῃ· λεωτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζοις.
 Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
 Χρητίζων βίοτοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.

- 500 Ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 Ἦμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρχιος εἴη.
 Δείκνυε δὲ δμῶεσσι, θέρους ἔτι μέσσου ἐόντος,
 Οὐκ αἰεὶ θέρους ἐσσεῖται, ποιῆσθε καλιάς.
 Μῆνα δὲ Ἀθηναίων, κακ' ἡμᾶτα, βοῦδορα πάντα,
 505 Τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας αἰτ' ἐπὶ γαῖαν
 Πνεύσαντος βορέαο δυσηλεγέες τελέθουσιν·
 Ὅς τε διὰ Θρήκης ἵπποτρόφου εὐρέϊ πόντῳ
 Ἐμπνεύσας ὥρινε, μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
 Πολλὰς δὲ δρυὺς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
 510 Οὐρεως ἐν βήτσης πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη.
 Θῆρες δὲ φρέσσουσ', οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζ' ἔθεντο,
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατάσκιον. ἀλλὰ νυ καὶ τῶν
 Ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων.
 515 Καί τε διὰ ῥινόου βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει.
 Καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πῶεα δ' οὔτι,
 Οὐνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
 Ἴς ἀνέμου βορέου. τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
 Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος οὐ διάησιν,
 520 Ἦτε δόμων ἐντοσθι φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει,
 Οὐπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
 Εὖ τε λοεσσαμένη τέρενα χροά, καὶ λίπ' ἐλαίῳ

- Χρυσάμενη, νυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκου
 Ἡΰματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόσῃος ὃν πόδα τένδει,
 525 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἥθεσι λευγαλέοισιν.
 Οὐ γάρ οἱ ἥελιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι.
 Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
 Στρωφᾶται, βράδιον δὲ πανελλήνεσσι φαίνει.
 Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
 530 Λυγρὸν μυλιῶντες ἀνὰ δρύα βησσήεντα
 Φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐν φρεσὶ τοῦτο μέμνηλεν,
 Οἱ σκέπα μαιόμενοι πυκινούς κευθμῶνας ἔχουσι,
 Καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῶ ἴσοι,
 Οὐ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας ὀρᾶται,
 535 Τῷ ἵκελοι φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι νίφα λευκὴν.
 Καὶ τότε ἔσσεσθαι ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελεύω,
 Χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα·
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι.
 Τὴν περιέσσεσθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 540 Μὴ δ' ὀρεθαὶ φρίσσωσιν, ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα·
 Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἴφι κταμένοιο
 Ἀρμενα δῆσασθαι, πίλοις ἐντοσθε πυκᾶσας.
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὁπότεαν κρύος ὥριον ἔλθῃ,
 Δέρματα συρῆάπτειν νεύρῳ βοὸς, ὃφρ' ἐπὶ νώτῳ
 545 Ὑέτου ἀμφιβάλλῃ ἀλέην. κεφαλῇφι δ' ὕπερθε

- Πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν', οὐατα μὴ καταδεύῃ·
 Ψυχρὴ γάρ τ' ἤως πέλεται βορέας πεσόντος·
 Ἡῶς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόυ ἀσπερόεντος
 Ἀῆρ πυροφόρος τέταλται μακάρων ἐπὶ ἔργοις·
 550 Ὅς τε ἀρυσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀεναόντων,
 Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεῖς ἀνέμοιο θύελλῃ,
 Ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄησι
 Πυκνὰ Θρηϊκίου βορέου νέφεα κλονέοντος·
 Τὸν φθάμενος, ἔργα τελέσας, οἶκόν δε νέεσθαι,
 555 Μήποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
 Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, καθά θ' εἴματα δεύσῃ·
 Ἄλλ' ὑπαλεύασθαι· μεῖς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
 Χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
 Τῆμος θ' ὥμισυ βουσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέον εἴη
 560 Ἀρμαλῆς· μακρὰί γὰρ ἐπιζέροθι εὐφρόναι εἰσί·
 Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσόκεν αὖθις
 Γῇ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνεΐκη·
 Εὖ τ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τρωᾶς ἡελίοιο
 565 Χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τότε Ἀσλῆρ
 Ἀρκτοῦρος, προλιπὼν ἱερὸν ῥέον Ὠκεανόιο,
 Πρῶτον παμφαίνων, ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιος.
 Τόνδε μετ' ὀρθρογόνῃ Πανδιονίς ὦρτο χελιδὼν

Ες φάος ἀνθρώποις, ἔαρος νέον ἰσχυμένοι.

570 Τὴν φθάμενος, οἶνας περιταμνόμεν· ὥς γὰρ ἄμεινον.

Ἀλλ' ὅπως ἂν φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἂν φυτὰ βαίῃη,

Πληιάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι διγέων·

Ἀλλ' ἄρπας τε χαρασσέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν·

Φεύγειν δὲ σκιερούς θώκους καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον,

575 Ωῆρ ἐν ἀμνητοῦ, ὅτε τ' ἥελιος χεῖρα κάρφη·

Τημοῦτος σπεύδειν, καὶ οἶκαδε καρπὸν ἀγείρειν,

Οἶθρου ἀνισχύμενος, ἵνα τοι βίος ἄρχιος εἴη·

Ἡὼς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.

Ἡὼς τοι προσφέρει μὲν ὁδῶν, προσφέρει δὲ καὶ ἔξου·

580 Ἡὼς ἥτε φανείσα πολέας ἐπέεσσιν κελεύθου

Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσί τίθησιν.

Ἡμὸς δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ καὶ ἡχέτα τέτλιξ

Δενδρέω ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' αἰοδὴν

Πυκνὸν ὑπὸ πλερύγων, θέρους καματώδους ὥρῃ,

585 Τῆμος πίοταταί τ' αἶγες καὶ οἶνος ἀριστός·

Μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαιρότατοι δὲ τε ἄνδρες

Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,

Ἀναλέος δὲ τε χεῖρος ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ τότε ἤδη

Εἴη πετραίη τε σκίη καὶ βύβλινος οἶνος,

590 Μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σθεννυμενάων,

Καὶ βοὸς ὑλοφάγιο κρέας μήπω τετοκύνει·

- Πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἶθοπα πινέμεν οἶνον,
 Ἐν σκιῇ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
 Ἀντίον εὐκραέος ἀνέμου τρέψαντα πρόσωπον,
 595 Κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ' ἀθόλωτος.
 Τρεῖς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνου.
 Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 Δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ωρίωνος,
 Χώρῳ ἐν εὐαεΐ, καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ·
 600 Μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. αὐτὰρ ἐπὶν δὴ
 Πάντα βίον κατὰθῃαι ἐπάρμενον ἐνδοθεν οἴκου,
 Θῆτα ἄοικον ποιῆσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
 Δίζεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος.
 Καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομῆιν· μῆ φείδεο σίτου·
 605 Μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρέμαθ' ἔλῃται.
 Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὄφρα τοι εἴη
 Βουσί καὶ ἡμιόνοισιν ἐπιηταγόν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γούνατα, καὶ βόε λῦσαι·
 Εὖτ' ἂν δ' Ωρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 610 Οὐρανὸν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Ωῖ Πέρση, τότε πάντας ἀπώδρεψε οἴκαδε βότρυς.
 Δείξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέματα καὶ δέκα νύκτας.
 Πέντε δὲ συσκιᾶσαι, ἕκτω δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
 Δῶρα Διωνύσου πολυγηθέος· αὐτὰρ ἐπὶν δὴ

615 Πληιάδες θ' Ὑάδες τε, τό τε σθένος Ωρίωνος
 Δύνωσιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
 Ωραίου· πλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἶη.

Εἰ δέ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλου ἴμερος αἰετῇ,
 Εὖτ' ἂν Πληιάδες σθένος ὄρεϊμον Ωρίωνος

620 Φεύγουσai πίπτωσιν ἐς ἠεροειδέα πόντον,
 Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν ἀῆται·
 Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοσι πόντῳ·
 Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
 625 Πάντοθεν, ὅφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀένλων,
 Χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθη Διὸς ὄμβρος.
 Οὔτω λα δ' ἐπ' ἄρμενα πάντα τεῶ ἐγκάτθεο οἴκῳ,
 Εὐκόσμως σιολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο,
 Πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ κατωνοῦ κρεμάσασθαι.

630 Αὐτὸς δ' ὠρεῖον μίμνειν πλόον, εἰσόκεν ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐλκέμεν, ἐν δέ τε φόρῳ
 Ἀρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι,
 Ωσπερ ἐμός τε πατὴρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
 Πλωϊζέσκεν νηυσὶ, βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ.

635 Οἷ ποτε καὶ τῇδ' ἦλθ', πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,
 Κύμην Αἰολίδα προλιπὼν, ἐν νηὶ μελαίνῃ·
 Οὐκ ἄφενος φεύγων, οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,

Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσι δίδωσι.

Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἐλικῶνος οἰζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,

640 Ἀσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.

Τύνη δ', ὧ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι

Ὠραίῳν πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιστα.

Νῆ' ὀλίγην ἀινεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία θέσθαι.

Μεῖζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος

645 ἔσσεται, εἰ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας.

Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψῃς ἀεσίφρονα θυμόν,

Βούλῃαι δὲ χρεά τε προσφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερωῇ,

Δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

Οὐ τέ τι ναυτιλίας σεσοφισμένος, οὐ τέ τι νηῶν.

650 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέωλων εὐρέα πόντον,

Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἧ ποτ' Ἀχαιοὶ

Μεΐναντες χειμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν

Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.

Ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' ἀέθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος

655 Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα. τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ

Ἀθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἐνθά με φημί

Υἱμῶν νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτώεντα.

Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσῃσ' Ἐλικνιάδεσσ' ἀνέθηκα,

Ἐνθά με τοπρωτόν λυγυρῆς ἐπεβησαν αἰοιδῆς·

660 Τόσσόν τοι νηῶν γε πεπεύραμαι πολυγόμφων.

Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον αἰεΐδειν.

Ἦματα πεντήκοντα μετὰ τρωᾶς ἡελίοιο,

Ἐς τέλος ἐλθόντος θέρους καματώδους ὥρης,

665 Ὠρᾷος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα

Καυάξαις, οὔτ' ἀνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,

Εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων

Ἦ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐβέλησιν ὀλέσσαι.

Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.

670 Τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὔραι, καὶ πόντος ἀπῆμων,

Εὐκηλος· τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας

Εἰλέμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' εὖ πάντα τίθεσθαι.

Σπτεύδειν δ' ὅτ' ἴι τάχιστα πάλιν οἰκονδε νέεσθαι.

Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,

675 Καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, νότιό τε δεινὰς ἀήτας.

Ὅς τ' ὥρине θάλασσαν ὁμαρτήτας Διὸς ὄμβρω

Πολλῷ, ὀπωρινῷ· χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.

Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν,

Ἦμος δὴ τοπωρῶτον ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη

680 Ἰχθὺς ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη

Ἐν κριάδι ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβρατός ἐστι θάλασσα.

Εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος· οὐ μιν ἔγωγε

Αἴνημ'· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν,

Ἀρπακίος· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νυ καὶ τὰ

685 Ἀνθρώποι ῥέζουσιν αἰδρεῖνσι νόοιο.

Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.

Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἄνωγα

Φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν ὅσσ' ἀγορεύω.

Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·

690 Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.

Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πῆματι κύρσαι.

Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐφ' ἅμαξαν ὑπέρξειον ἄχθος αἰείρας,

Ἀξίονα καυάξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθεῖν.

Μέτρα φυλάσσεσθαι, καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἀρίστος.

695 Ωρεῖαιος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,

Μῆτε τρηκόντων ἐτέων μάλα πολλ' ἀπολείπων,

Μῆτ' ἐπιθείς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὤριος οὗτος.

Ἢ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώη, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.

Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἦθεα κεδνὰ διδάξης.

700 Τὴν δὲ μάλιστ' αἰ γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει.

Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάσματ' ἀγέμης,

Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήζετ' ἀμεινον

Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ εἴγιον ἄλλο,

Δειπνολόχης· ἥτ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμόν περ ἐόντα

750 Εὖει ἄτερ δαλοῦ, καὶ ὦμῳ γῆραι δῶκεν.

Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.

Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσθαι ἑταῖρον·

Εἴ δέ κε ποιήσης, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.

Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κεν ἄρχῃ,

710 Ἡ' τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον, ἥε καὶ ἔρξας,
Δῖς τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ κεν αὖθις
Ἡγήτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,
Δέξασθαι· δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
Ποιεῖται, σὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.

715 Μηδὲ πολύξεινον, μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,
Μηδὲ κακῶν ἑταρον, μηδ' ἐσθλῶν νεικεσῆρα.
Μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
Τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων·

Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἀριστός
720 Φειδολῆς, πλείσῃ δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
Εἴ δέ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκούσαιο.
Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπρόμοτος εἶναι

· Ἐκ κοινῶ· πλείσῃ δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
Μηδέ ποτ' ἐξ ἡῶς Διὶ λείβειν αἶθροπα οἶνον

725 Χερσὶν ἀνίστοισιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποπτύουσιν δέ τ' ἀράς.
Μηδ' ἀντ' ἡελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κε δύῃ μεμνημένος ἐς τ' ἀνίοντα,
Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσης,

- 730 Μηδ' ἀπογυμνωθεῖς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν.
Εἰζόμενος δ' ὄγε θείος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
Ἡ' ὄγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερκέος αὐλῆς.
Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἐνδοθεν οἴκου
Εἰλίῃ ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
- 735 Μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοσθήσαντα
Σπερμαίνειν γενεὴν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
Μηδὲ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
Ποσσὶ περᾶν, πρὶν γ' εὐξῇ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
Χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
- 740 Ὅς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνιπτος,
Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὁπίσσω.
Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλείῃ
Αὔσον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἰθωνι σιδήρῳ.
Μηδὲ ποτ' οἶνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθευ
- 745 Πινόντων, ὅλοῃ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
Μηδὲ δόμον ποιῶν, ἀνεπιῆξέσθιον καταλείπειν,
Μή τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.
Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
Εἶσθαι, μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.
- 750 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν (οὐ γὰρ ἄμεινον)
Παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιῇ·
Μηδὲ δυωδεκάμηγον. ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.

- Μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χροῖα φαιδρύνεσθαι
 Ἀνέρα . λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔσσι' ἐπὶ καὶ τῷ
 755 Ποινῇ· μήσ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας ,
 Μωμεύειν αἰδήλα . θεὸς νύ τι καὶ τὰ νεμεσσᾷ .
 Μηδέ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλαδε προρέοντων,
 Μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι .
 Μηδ' ἐναποψύχειν . τὸ γὰρ οὐ τοι λωϊόν ἐστίν
 760 Ὡς δ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην .
 Φήμη γὰρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν αἰεῖραι
 Ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν· χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι .
 Φήμη δ' οὐτις πάντων ἀπόλλυται, ἥντινα πολλοὶ
 Λαοὶ φημίζουσι . θεὸς νύ τις ἔσσι' καὶ αὐτή .
 765 Ἡμᾶτα δ' ἐκ δίοθεν πεφυλαγμένος, εὖ καλὰ μοῖραν
 Πεφραδέμεν δμώεσσι . τριηκάδα μηνὸς ἀγρίσῃν
 Ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἥσ' ἄρμαλιν δατέασθαι,
 Εὐτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν .
 Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητιόεντος .
 770 Πρῶτον ἔνη, τετράς τε, καὶ ἐβδόμη, ἱερὸν ἡμᾶρ .
 Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ .
 Οὔδοάτη τ' ἐνάτη τε δύω γε μὲν ἡμᾶτα μηνὸς
 Ἐξοχ' ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι .
 Εἵδεκάτη τε δωδεκάτη τ' ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί·
 775 Ἡ μὲν, οἷς πεῖκειν, ἥ δ', εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι .

Ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.

Τῇ γάρ τοι νεῖ νῆματ' ἀερισιότητος ἀράχνης

Ἡματος ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἰδρὶς σωρὸν ἀμᾶται.

Τῇ δ' ἰσὶὸν σῆσαιτο γυνή, προβάλοιτό τε ἔργον.

780 Μηνὸς δ' ἰσῆαμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι

Σπέρματος ἀρξασθαι. φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἀρίσῃ.

Ἑκτὴ δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν.

Ἀνδρογόνος τ' ἀγαθή· κούρη δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,

Οὔτε γενέσθαι πρῶτ', οὔτ' ἄρ' γάμου ἀντιβολῆσαι.

785 Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἑκτὴ, κούρη τε γενέσθαι

Ἀρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μῆλων,

Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἥπιον ἥμαρ.

Ἑσθλὴ δ' ἀνδρογόνος, φιλέει δέ κε κέρτομα βάζειν,

Ψεύδεά θ', ἀιμυλίους τε λόγους, κρυφίους τ' ὀαρισμούς.

790 Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βῶν ἐρίμυκον

Ταμνέμεν, οὐρεῖας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.

Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ πλέῳ ἥματι ἰσῆρα φῶτα,

Γείνεσθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.

Ἑσθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ, κούρη δέ τε τετράς

795 Μέσση. τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλίκας βῶν

Καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρεῖας ταλαεργούς

Πρηϋνέειν, ἐπὶ χεῖρα τιθεῖς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ

Τετράδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός θ' ἰσῆαμένου τε,

- Ἀλγεα θυμοβόρῃ· μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ.
 800 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθαι ἐς οἶκον ἀκοῖτιν,
 Οἰωνοὺς κρίνας οἱ ἐπ' ἐργματι τούτῳ ἀρίστοι.
 Πέμπωτας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί.
 Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν,
 Ὄρκον τιννυμένας, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκους.
 805 Μέσση δ' ἐβδόμῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 Εὖ μαλ' ὀπιωτεύοντα εὐτροχάλῳ, ἐν ἀλωῇ
 Βάλλειν. ὑλοτόμον τε ταμῆιν θαλαμῆϊα δούρα,
 Νηϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
 Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι ἀραιάς.
 810 Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπιδείελα λώϊον ἦμαρ.
 Πρωτίστη δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν.
 Εὐθλὴ μὲν γάρ τ' ἠδὲ φυτευέμεν ἠδὲ γενέσθαι
 Ἀνέρι τ' ἠδὲ γυναικί· καὶ οὕποτε πάγκακον ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὖτ' ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
 815 Ἀρξασθαί τε πίθου, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θῆναι
 Βουσί καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι.
 Νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον
 Εἰρύμεναι. παῦροι δέ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι.
 Τετράδι δ' οἶγε πίθον. περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ
 820 Μέσση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην,
 Ἡῶς γινομένης· ἐπιδείελα δ' ἐστὶ χερσίων.

Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.

Αἱ δ' ἄλλαι, μετάδουποι, ἀκήριοι, οὐ τι φέρουσαι,

Ἄλλος δ' ἀλλοίην ἀινεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.

825 Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.

Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος ὅς τάδε πάντα

Εἰδὼς ἐργάζεται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν,

Ὅρνιθας κρένων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

Η ΣΙΟΔΟΥ
ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

- Η** οἷη προλιπῶσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
 Ἠλυθεν εἰς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρυῶνα
 Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἡλεκτρυῶνος.
 Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
 5 Εἰδεί τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔτις ἔριζε
 Τάων ἅς θνηταὶ θνητοῖς τέκον ἐυνηθεῖσαι.
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρήθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανέων
 Τοῖον ἄηθ' οἶόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἐὼν τίεσκεν ἀκοίτην,
 10 Ὡς οὔπω τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων.
 Ἡ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἴφι δαμάσσας,
 Χωσάμενος περὶ βουσί. λιπὼν δ' ὅγε πατρίδα γαῖαν
 Εἰς Θήβας ἰκέτευσε φερεσσάκεας Καδμείους,
 Ἐνθ' ὅγε δῶματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
 15 Νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου. οὐ γάρ οἱ ἦεν
 Πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι εὐσφύρου Ἡλεκτρυῶνης,

Πρίν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 Ης ἀλόχου, μαλερῶ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
 Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.

- 20 Ὡς γάρ οἱ δέκειτο· θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν,
 Τῶν ὅγ' ὀπίζετο μῆνιν· ἐπείγετο δ' ὅττι τάχιστα
 Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ δίοθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἅμα, ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνεύοντες,
 25 Λοκροὶ τ' ἀγχέμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
 Ἔσποντ'. ἦρχε δὲ τοῖσιν εὖς πάϊς Ἀλκαίοιο,
 Κυδίων λαοῖσι. πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσὶν, ὄφρα θεοῖσιν
 Ἀνδράσι τ' ἀλφεισῆσιν ἀρῆς ἀλκίῃρα φυτεύσῃ.
 30 Ὡς το δ' ἀπ' Οὐλύμπωιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων.
 Ἰμείρων· φιλότητος εὐζώνωιο γυναικὸς
 Ἐννύχιος· τάχα δ' ἔξε Τυφαόνιον, τόβεν αὖθις
 Φίκιον ἀκρότατον προσεδήσατο μητίετα Ζεὺς.
 Ἐνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα.
 35 Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἡλεκτρύωνης
 Εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγη, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ·
 Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρεύων λαοσσόος ἀγλαὸς ἦρως
 Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὅγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας

- 40 Ωρτ' ἰέναι, πρὶν γ' ἥς ἀλόχου ἐπιβήμεναι ἐυνῆς·
 Τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἶνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ως δ' ὅτ' ἀνῆρ ἀσπασίον ὑπεκπροφύγη κακότητα
 Νούσου ὑπ' ἀργαλέης, ἥ καὶ κρατερῶς ὑπὸ δεσμοῦ·
 Ως ἔα τότε Ἀμφιτρεύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας,
 45 Ἀσπασίως τε φίλως τε ἐὼν δόμον εἰσαφίκανε.
 Παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
 Τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστω,
 Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
 50 Οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε, (κασιγνήτω γε μὲν ἥσῃην.)
 Τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 Δεινὸν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληεῖην.
 Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεί Κρονίῳνι,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆά γε δορυσσώῳ Ἀμφιτρεύωνι,
 55 Κεκρυσμένην γενεήν. τὸν μὲν βροτῶ ἀνδρὶ μιγεῖσα,
 Τὸν δὲ, Διὶ Κρονίῳνι, θεῶν σημάντορι πάντων·
 Ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην, μεγάθυμον.
 Εὔρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
 Αὐτὸν, καὶ πατέρ' ὄν, Ἀρην, ἄτον πολέμοιο,
 60 Τεύχεσι λαμψομένους σέλας ὥς πυρὸς αἰθομένοιο
 Εἶλαότ' ἐν δίφρῳ. χθόνα δ' ἐκλυτον ὠκέες ἵπποι,
 Νύσσοντες χηλῆσι· κόνις δὲ σφ' ἀμφιδεδῆει,

- Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρματα δ' ἐυποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφάραβιζον
 65 Ἴππων ἱεμένων. κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων,
 Ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρσῆιον, ἡνίοχόν τε,
 Χαλκῷ δηώσειν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ εὐχολέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακλεΐην.
 70 Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου
 Λάμπειν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ.
 Πῦρ δ' ὥς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνῳ
 Ἐτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὀρμηθῆναι,
 Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰόλαου;
 75 Κεῖνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἅαπτοι
 Ἐξ ὠμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαρῶσι μέλεσσι.
 Ὃς ἔα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον.
 Ἦρως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἦ τι μετ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὀλυμπων ἔχουσιν,
 80 Ἦ λινεν Ἀμφιτρυῶν, ὅτ' ἐϋστέφανον ποτὶ Θῆβην
 Ἠλθε, λιπὼν Τίρυνθον εὐκτίμενον πηολίεθρον,
 Κτείνας Ἠλεκτρυῶνα, βοῶν ἔνεκ' εὐρυμετώπων.
 Ἰκετο δ' εἰς Κρεῖοντα καὶ Ἠνιόχην τανύπεπλον,
 Οἳ ἔα μιν ἡσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρῆχον,
 85 Ἦ δίκη ἔσθ' ἰκέτῃσι· τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.

- Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ Ἡλεκτρυώνῃ
 Ἡ' ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 Γεινόμεθ' οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
 Σός τε πατὴρ καὶ ἐγώ· τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς·
 90 Ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας,
 ὦχετο τιμήσων ἀλιτήμενον Εὐρυσθῆα,
 Σχέτλιος· ἥ που πολλὰ μετεσθίονα χίζετ' ὀπίσσω,
 Ἦν ἄτην ἀχέων· ἥ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
 95 ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία φοινικέοντα
 Ἴππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
 Ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
 Μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἀῖρεος ἀνδροφόνοιο,
 Ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 100 Φοῖβου Ἀπόλλωνος ἐκατηβέλεται ἀνακτος.
 Ἡ' μὴν καὶ κράτερός περ ἐὼν ἅαται πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος,
 Ἡθεῖ', ἥ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Τιμᾷ σὴν κεφαλὴν, καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
 105 Ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόληα.
 Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 Σᾶς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρῃαι.
 Ἀλλὰ γε δύσσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα

- Δίφρους ἐμπελάσαντες Ἀῖθρ᾽ ἡμέτερόν τε
 110 Μαγνώμεσθ'. ἐπεὶ οὔτι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
 Οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται· ἀλλὰ μιν οἶω
 Φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
 Οἳ δὴ σφι σχεδὸν εἴσι, λυλαιόμενοι πολέμοιο
 Φυλόπριδα σήσειν· τά σφιν πολὺ φίλτερα θούης.
- 115 Ὡς φάτο· μεῖδῃσεν δὲ βίη Ἡρακλεΐη,
 Θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄεμενα εἶπεν.
 Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Ἡῖως, ὦ Ἰόλαε, διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
 Ὑσμίνῃ τρηχεῖα· σὺ δ' ὥς πάρος ἦσθα δαίφρων,
 120 Ὡς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
 Πάντῃ ἀναστροφᾷ, καὶ ἀσκητέμεν, ὥς κε δύνηαι.
 Ὡς εἰπὼν, κνημίδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ,
 Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε,
 Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
 125 Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη κούρη Διὸς, ὁππότε ἔμελλε
 Τρωεῶτον σπονόμεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
 Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
 Δεινὸς ἀνὴρ· κοίλῃν δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
 130 Καββάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἐντοσθεν οἰσίοι
 Ρίγηλοι, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.

Πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι μῦρον·

Μέσσοι δὲ ξεστοί, περιμήκεες· αὐτὰρ ὅπισθεν

Μορφνοῖο φλεγύας καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν

135 Ἦσαν· ὃ δ' ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμένον εἵλετο χαλκῷ·

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκε,

Δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,

Ἦτ' εἵρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.

Χερσὶ γέ μὲν σάκος εἵλε παναίολον· οὐδέ τις αὐτὸ

140 Οὐτ' ἐρῆξε βαλὼν, οὐτ' ἔθλασε, θάυμα ἰδέσθαι.

Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι,

Ἡλέκτρῳ θ' ὑπολαμπῶς ἔην, χρυσῷ τε φαεινῷ

Λαμπόμενον· κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο.

Εἰν μέσσω δὲ δράκοντος ἔην φόβος, οὔτι φατειὸς,

145 Εἴπωαλιν ὅσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς.

Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεώνων,

Δεινῶν, ἀπλήτων· ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου

Δεινὴ ἔρις πεπότητο, κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,

Σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἵλετο φωτῶν

150 Οἳ τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν.

Τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνουσ' αἶδος εἴσω

Αὐτῶν· ὁστέα δέ σφι περὶ ῥινόιο σαπίσης

Σαιρίου ἀζελέοιο κελαινῇ πύθεται αἶη.

Εἰν δὲ προϊώξις τε παλῖώξις τε τέτυκτο·

- 155 Ἐν δ' ὁμαδὸς τε, φόβος τ', ἀνδροκτασίη τε δεδήει.
 Ἐν δ' ἕρις, ἐν δὲ κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ' ὅλοη κῆρ,
 Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 Ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν.
 Εἴμα δ' ἐχ' ἄμφ' ὥμοισι δαφοίνεον αἵματι φωλῶν,
 160 Δεινὸν δερκομένη, καναχῆσί τε βεβριθυῖα.
 Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν οὔτι φατειῶν
 Δώδεκα· ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
 Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέρειεν.
 Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν ἔυτε μάχοϊο
 165 Ἀμφιτρυωνιάδης· τὰ δὲ δαίετο θωῦτὰ ἔργα.
 Στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι
 Κυανέα κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
 Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἠδὲ λεόντων
 Εἰς σφέας δερκομένων, κοτεόντων τ' ἱεμένων τε.
 170 Τῶν καὶ ὀμιληδὸν σίχχες ἦϊσαν· οὐδέ νυ τῷ γε
 Οὐδέτεροι τρεῆτην· φρεῖσσι γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
 Ἡδὴ γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κάπροι
 Δοιοὶ ἀπουράμενοι ψυχὰς, κατὰ δέ σφι κελαινὸν
 Αἶμ' ἀπελείβετ' ἐραζ'. οἱ δ', αὐχένας ἐξεριπώντες,
 175 Κεῖατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσι.
 Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγχειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
 Ἀμφότεροι, χλοῦναί τε σύες, χαρσποὶ τε λέοντες.

- Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητάων,
 Καινέα τ' ἄμφι ἄνακτα, Δρύαντά τε, Πειρίθοόν τε,
 180 Ὀπλέα τ', Εἰξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε,
 Μόψον τ' Ἀμψυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἀῖης,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 Ἀργύρεσι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο
 185 Ἀμφὶ μέγαν Πετρεῖον, ἰδ' Ἀῖσθολον διωνισίην,
 Ἀῖκτον δ', Οὐριόν τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,
 Καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
 Ἀργύρεσι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε συναίικτην ὥσεί ζωοὶ περ ἐόντες,
 190 Ἐγχέσιν ἠδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
 Ἐν δ' Ἀῖης βλοσυροῖο ποδώκεες ἔσλασαν ἵπποι
 Χρῦσοι· ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὐλιος Ἀῖης
 Αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, περὶ λῆεσσι κελεύων,
 Αἶματι φοινικόμεναι, ὥσεί ζωοὺς ἐναρίζων,
 195 Δίφρῳ ἐμβεβαώς· παρὰ δὲ Δειμός τε Φόβος τε
 Ἐσλασαν, ἰέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
 Τῇ ἰκέλη ὥσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
 Ἐγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ, χρυσεῖν τε τρυφάλειαν,
 200 Αἰγίδα τ' ἄμφ' ὅμοις· ἐπὶ δ' ὥχετο φύλοπιν αἰνὴν.

- Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσω
 Ἰμερόεν κιθάριζεν Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς
 Χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδος ἄγνυτ' Ὀλυμπος·
 Ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὄλβος ἀπειρίτος ἐσφάαντο,
 205 Ἀθανάτων· Ἐν ἀγῶνι θεαὶ δ' ἐξῆρχον αἰοιδῆς
 Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελωπομέναις ἐικυῖται.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὖρομος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
 Κυκλοτερῆς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο,
 Κλυζομένῳ ἵκελος· πολλοὶ γε μὲν ἀμμέςον αὐτοῦ
 210 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύγεον ἰχθυάοντες,
 Νηχομένοις ἵκελοι· ὄσιοι δ' ἀνάφυσιόωντες
 Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθύς.
 Τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
 Ἥσίο ἀνὴρ ἀλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 215 Ἰχθύσιν ἀμφίῳληστρον, ἀπορῥέψοντι ἐοικώς.
 Ἐν δ' ἦν ἠυκόμου Δανάης τέκος ἱππότα Περσεύς,
 Οὐτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσὶν, οὐθ' ἐκάς αὐλοῦ·
 Θάυμα μέγα φράσσασθ'· ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐσλήρικτο.
 Τὼς γάρ μιν παλάμαις τεύξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 220 Χρῦσεον· ἀμφὶ δέ ποσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
 Ωῆμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ' ἔκειτο
 Χάλκεον ἐκ τελαμῶνος, ὃ δ' ὥς τε νόημ' ἐποταῖτα.
 Πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινῷ πελώρῳ

- Γοργῶνς. ἀμφὶ δέ μιν κίβυσις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
 225 Ἀργυρέη· θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαινοὶ
 Χρῦσειοι. δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος
 Κεῖτ' Αἴδως κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικῶς
 Περσεὺς Δαναΐδης ἐπιταίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 230 Γοργόνες ἀπλητοὶ τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώοντο,
 Ἰέμεναι μαπέειν. ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
 Βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
 Οὔρεα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνησι δράκοντε
 Δοιὼ ἀπηωρεῦντ', ἐπικυρτώοντε κάρηνα.
 235 Λίχμαζον δ' ἄρα τῷ γε, μένει δ' ἐχάρασσον ὁδόνῃας
 Ἀγρία δερκομένῳ. ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
 Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος· αἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.
 Τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκῆων
 240 Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες·
 Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες,
 Μάργανθ'. αἱ δὲ γυναῖκες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων
 Χάλκεον ὄξυ βόων, κατὰ δ' ἐδρύποντο παρειάς,
 Ζωῆσιν ἱκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστῳ.
 245 Ἄνδρες δ' οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆράς τε μέμαρπον,
 Ἀθρόοι ἐκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἃν δὲ θεοῖσι

- Χείρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
 Δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐλοῦς
 Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβέυσαι ὁδόντας,
 250 Δεινωτοὶ, βλοσυροὶ τε, δαφουνοὶ τ', ἀπλητοὶ τε
 Δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἴεντο
 Αἶμα μέλαν πίειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάτωιεν
 Κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχὴ δ' αἰδὸςδε κατέειν
 255 Τάρταρον εἰς κρυόενθ'. αἱ δὲ φρένας εὐτ' ἀρέσαντο
 Αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 Αὔψ δ' ὄμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὐτὶς ἰοῦσαι.
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέσπασαν· ἡ μὲν ὑφήσσων,
 Ἄτρεπος, οὔτι πέλεν μεγάλη θεὸς, ἄλλα καὶ ἔμψης
 260 Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερέης τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δριμύειαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δ' εἰς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θεμνησσαι,
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασεῖας ἰσώσαντο.
 Πὰρ δ' Ἀχλὺς εἰσλήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνὴ,
 265 Χλωρὴ, ἀυσίαλὲν, λιμῶ καταπεπτηυῖα,
 Γουνοπαχὴς· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 Αἶμ' ἀπελείβετ' ἔραζε. ἡ δὲ ἀπλητον σεσαρυῖα
 Εἰσλήκει· πολλή δὲ κόνις κατεγήνοθεν ὦμους,

- 270 Δάκρυσι μυδαλήη· παρὰ δ' εὐπυργος πόλις ἀνδρῶν.
 Χρύσειαι δέ μιν ἔιχον ὑπερβυρίοις ἀραρυῖαι
 Ἐπὶ δ' αὖ πύλαι. τοὶ δ' ἀνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
 Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτρου ἐπ' ἀπῆνης
 Ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺς δ' ὕμέναιος ὀρώρει.
- 275 Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαίδων σέλας ἐιλύφαζε
 Χερσὶν ἐνὶ δμῶων. ταὶ δ' ἀγλαΐη τεθαλυῖαι
 Πρὸς θ' ἔκιον· τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἴεσαν αὐδὴν
 Ἐξ ἀπαλῶν σιομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
- 280 Αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόεντα·
 Ἐνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
 Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶ καὶ αἰοιδῇ,
 Τοίγε μὲν αὖ γελῶντες· ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἔκαστος
 Πρὸς θ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλῖαι τε χοροὶ τε
- 285 Ἀγλαΐαι τ' ἔιχον. τοὶ δ' αὖ προπαύροιθε πόληος
 Νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
 Ἦρεικον χθόνα διᾶν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
 Ἐστιάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον· οἷγε μὲν ἡμῶν
 Αἰχμῆς ὀξεῖσι κορωνιόωντα πέτηλα·
- 290 Βριθόμενα σιαχύων, ὥσεί Δημητερος ἀκτὴν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδαγόισι δέον, καὶ ἔπιπλον ἀλωήν.
 Οἱ δ' ἐτρεύγων οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·

- Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρουν ὑπὸ τρυγητῆρων
 Λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας, μετ' ἄλων ἀπὸ ὄρχων,
 295 Βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσσιν.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρουν. παρὰ δέ σφισιν ὄρχος
 Χρύσεος ἦν, (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστιο)
 Σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι.
 Τῷ γε μὲν οὖν παίζονται ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος
 300 Βριθόμενος σφαφυλῇσι· μελάνθησάν γε μὲν αἶδε.
 Οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρουν· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε καὶ ἐλκηδόν· τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρουν
 Ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρκαρόδοντε κύγε πρὸ,
 Ἰέμενοι ματώειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι·
 305 Πὰρ δ' αὐτοῖς ἵπωῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοισι
 Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 Ἡνίοχοι βεβρωῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
 Ῥυτὰ χαλαίνοντες· τὰ δ' ἐπικρατέοντα πέτοντο
 Ἀρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλήμναι μέγ' αὖτευν.
 310 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδίων εἶχον πόνον. οὐδέ ποτέ σφιν
 Νίκη ἐπηγύσθη, ἀλλ' ἀκριτον εἶχον ἀέθλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ προὔκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
 Χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστιο.
 Ἀμφὶ δ' ἵτυν ῥέεν Ωκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
 315 Πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον. οἱ δὲ κατ' αὐτὸν

- Κύνιοι ἀερσιπώται· μεγάλ' ἤπουν· οἱ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ· παρ' εἰχθύες ἐκλονέοντο,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλάς
 Ἡφαίστος ποίησε σάκος μέγα τε στίβαρόν τε,
 320 Ἀρσάμενος παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἀλκιμος υἱὸς
 Πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἰππείου θόρε δίφρου,
 Εἰκελος ἀσπεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 Κούφα βιβάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἴολαος
 Δίφρου ἐπεμβεβὰς ἰθύνετο καμπύλον ἄρμα.
 325 Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Καὶ σφέας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαίρετε Λυγγῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο,
 Νῦν δὲ Ζεὺς κράτος ὕμμι διδοῖ, μακάρεσσιν ἀνάστων,
 Κύνιον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 330 Ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ἐρέω μέγα φέρτατε λαῶν·
 Εὖτ' ἂν δὲ Κύνιον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρῃς,
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο·
 Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἀῖαν ἐπιόντα δοκεύσας,
 Ἐνθά κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
 335 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆς, ἐνθ' οὐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.
 Ἀψ' εἰ ἀναχάσασθαι· ἐπεὶ οὐ νύ τοι αἰσιμόν ἐστιν
 Οὐθ' ἵππους ἐλέειν, οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
 Ὡς εἰποῦς εἰς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,

- Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
 340 Ἐσσυμένως· τότε δὴ ῥα διόγνητος Ἰόλαος
 Σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
 Ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, κοινοῦντες πεδίοιο.
 Ἐν γὰρ σφιν μένος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Αἰγίῳ ἀναστείσασα· περιστονάχιζε δὲ γαῖα.
 345 Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἵκελοι πυρὶ ἢ θυέλλῃ,
 Κύκνος θ' ἰππόδαμος καὶ Ἀρης ἀκρόρητος αὐτῆς.
 Τῶν θ' ἵπποι μὲν ἔπειτ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 Οὔρεα χρέμισαν, περὶ δέ σφιν ἄγνυτο ἡχώ.
 Τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ἡρακληΐη·
 350 Κύκνε πέπων, τί νυνῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους,
 Ἀνδράσιν, οἳ τε πόνου καὶ οἰζύος ἰδρῖες ἐμμέν;
 Ἀλλὰ πάρεξ ἔχε δίφρον ἐϋξοον, ἠδὲ κελεύθου
 ἔϊκε πάρεξ ἰέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
 Ἐς Κήϋκα ἄνακτα· ὁ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 355 Τρηχῖνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός·
 Τοῦ γὰρ ὀπύεις παῖδα Θεμιστοκλῆν κυανῶπιν.
 Ωτ' πέπων, οὐ μὲν γὰρ τοι Ἀρης θανάτοιο τελευτήν
 Ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πλολεμίζειν.
 Ἡδὴ μὲν τέ εἰ φημί καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 360 Εὔχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθρόεντος
 Ἀντίος ἔσθῃ ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.

- Τρεῖς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἠρείσατο γαίῃ,
 Οὐταμένου σάκεος· τὸ δὲ τέτρατον, ἤλασα μηρὸν,
 Παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξα·
- 365 Περηνῆς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὄρμηϊ.
 Εὐθά κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα·
- Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος εὐμμελὴς ἐμενοίνα
 Τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάσματα ἱῶπους.
- 370 Δὴ τότε ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν
 Παῖς τε Διὸς μεγάλου, καὶ ἐνυαλίῳ ἄνακτος·
 Ἡνίοχοι δ' ἐμῶλην ἔλασαν καλλίτριχας ἱῶπους.
 Τῶν δ' ὑποσευομένων κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθών·
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλῳ
- 375 Πέτραι ἀποθρόσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
 Πολλαὶ δὲ δρυὺς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι,
 Αἰγαιοὶ τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 Ρίμφα κυλινδομένων, εἰως πεδίον δ' ἀφίκωνται·
 Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
- 380 Πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτὴ τ' Ἰαωλκὸς
 Ἀργη τ' ἠδ' Ἑλίκη, Ἀνθεία τε ποιήεσσα
 Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰάχον· οἱ δ' ἀλαλητῷ
 Θεσπεσίῳ σύνησαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 Κάδ' δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν ἀιμαίοέσσας,

- 385 Σῆμα τίθεις πολέμοιο ἔῳ μεγαθαρσέϊ παιδί.
 Οἷος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προιδέσθαι
 Κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
 Δοχμωθεῖς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιγῶντι
- 390 Λεῖβεται, ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἵκτην,
 Οἷα δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφὶ τε δειρῆν·
 Τῷ ἵκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππείου θόρε δίφρου.
 Ἦμος δὲ χλοεῶν κυανόπτερος ἠχέτα τέτλιξ
 Οἷον ἐφεζόμενος θέρους ἀνθρώποισιν αἰεΐδειν
- 395 Ἀρσεται, ὧν τε πόσις καὶ βρωσις θῆλυς ἐέρση,
 Καὶ τε πανημέριός τε καὶ ἠῶος χέει αὐδὴν
 Ἰδεῖ ἐν ἀινοτάτῳ, ὅποτε χροῖα Σείριος ἄζει.
 Τῆμος δ' ἡ κέγχροισι περὶ γλῶχες τελέθουσι
 Τούς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλοιαι,
- 400 Οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄχθος·
 Τὴν ὥρην μάργναντο, πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.
 Ως δὲλέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφου
 Ἀλλήλοισι κοτέοντε, ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 Δεινὴ δὲ σφ' ἰαχῇ ἄραβός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων·
- 405 Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι,
 Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθην
 Αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφου

- Πίονος, ἣν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζηῖος ἀνὴρ
 Ἰὼ ἀπαὶ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήτεται ἄλλη
 410 Χώρου αἰδῆς ἐών· οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
 Ἐσσυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμύειαν ἔθεντο·
 Ὡς οἱ κεκληγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ἐνθ' ἦτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
 Κτεινέμεναι μεμαῶς, σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος·
 415 Οὐδ' ἔρῃξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
 Ἀμφιτρυωνιάδης δὲ βίη Ἡρακληεῖη
 Μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχει μακροῷ
 Αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερχε γεναίου
 Ἡλᾶσ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
 420 Ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός.
 Ἡριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυὺς ἥριπεν,, ἢ ὅτε πέτρῃ
 Ἡλίβατος, πληγείσα Διὸς ψολοέντι κεραυνῷ.
 Ὡς ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός.
 425 Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἀῖαν ἐπιόντα δοκεύσας,
 Δεινὸν ὄρων ὅσοισι, λέων ὥς σώματι κύρσας,
 Ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως εἰνὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
 Σχίσσας ὅττι τάχιστα, μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
 Ἐμμενέως δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πῖμπλαται ἦτορ.
 430 Γλαυκιδίῳ δ' ὅσοις δεινὸν, πλευράς τε καὶ ὦμους

- Ουρῇ μασιγίων, ποσσὶ γλάφει· οὐδέ τις αὐτὸν
 Ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν, οὐδὲ μάχεσθαι.
 Τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητος αὐτῆς
 Ἀντίος ἔσθ' Ἀῖης. ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέζων
 435 Ἐσσυμένως· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ.
 Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ως δ' ὅτ' ἀπαὶ μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὀρούσα,
 Μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἥ δέ τε ἠχὴ
 Ἐρχεται ἐμμεμαῦια, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
 440 Ὑψηλός, τῷ δὴ συνενέικεται, ἔνθα μιν ἴσχει·
 Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βρισάρεματος οὐλῖος Ἀῖης
 Κεκληγὼς ἐπώρουσεν· ὁ δ' ἐμμαπῆως ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη κοῦρη Διὸς αἰγίοχοιο
 Ἀντίῃ ἦλθεν Ἀῖης, ἐρεμνὴν αἰγίῳ ἔχουσα,
 445 Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼς ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Ἀῖες ἐπίσχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπλους.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡρακλέα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε πᾶυε μάχης, μηδ' ἀντίος ἴσλας ἐμῆιο.
 450 Ως ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πείθ' Ἀῖεως μεγαλήτορα θυμόν.
 Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἵκελα τεύχεα πάλλων,
 Καρπαλίμως ἐπώρουσε βίῃ Ἡρακληεῖη,
 Κακτάρμεναι μεμαῶς· καί ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος

- Σπερχχόν, ἐοῦ παιδὸς κοτέων περὶ τεθνεϊῶτος,
 455 Ἐν σάκει· μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἐγχεος ὀρμὴν ἔτραπ', ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δρῆμ' οἷ' Ἀρσὴν ἄχος εἶλεν· ἐρυσσάμενος οἷ' ἄρ' ὄξυν,
 Ἐσσυτ' ἐφ' Ἡρακλῆϊ κρατερόφρονι· τὸν οἷ' ἐπιόντα
 Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
 460 Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο,
 Οὔτασ' ἐπικρατέως· διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξεν,
 Δούρατι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσση.
 Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 Ἥλασαν αἶψ' ἔγγυς, καὶ ἀπὸ χθονὸς ἐυρυοδείης
 465 Ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα οἷ' ἔπειτα
 Ἴππους μαστιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Οὔλυμπον.
 Υἱὸς οἷ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἴολαος,
 Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 Νίσσοντ'· αἶψα οἷ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
 470 Ἴπποις ὠκυπόδεσσιν· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἐξίκετ' Οὔλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
 Κύκνον οἷ' αὖ Κήρυξ θάππειν, καὶ λαὸς ἀπείρων,
 Οἱ ῥ' ἐγγὺς νᾶϊον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος,
 Ἄντην, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτὴν τ' Ἰαωλκόν,
 475 Ἀρσὴν τ' ἠδ' Ἐλίκην· πολλὸς οἷ' ἠγείρετο λαός,
 Τιμῶντες Κήρυκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.

ΙΙΟ ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
Οὔμῃω χειμερίῳ πλήθων. τὼς γάρ μιν Ἀπόλλων,
Λητοίδης ἤνωξ', ὅτι ῥὰ κλειτὰς ἐκατόμβας
Ὅς τις ἄγοι Πυθῶϊδε, βίη σύλασκε δοκεύων.

Τ Ε Λ Ο Σ.